XXXIII. ÉVFOLYAM, 18. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1977. MÁJUS 5.

Ludas Matyi



Sajdik Ferenc rajza

„EDZETT IFJÚSÁGÉRT!"-MOZGALOM INDUL

— Muszáj neked mindenben elsőnek lenni?!



KEDVES LUDAS!

EGY KÖZSÉG, AMELY „NINCS"

Minden iskolásgyerek tudja — legalábbis, aki jó jegyet szerzett történelemből —, hogy Árpád apánk Ópusztaszeren kezdte el a honfoglalást, megállapodva a vezérekkel egyben-másban a következő évszázadokat illetően. No meg azt is tudja minden rendes általános iskolai tanuló a fel-



sőbb osztályokban, hogy pontosan ugyanazon a helyen kezdődött ezer és egynéhány évvel később az ugyancsak történelemkönyvek lapjain megörökített 1945-ös földosztás.

No, de azt ki tudja, hogy hol van Ópusztaszer?

Az még csak hagyján, hogy a forgalomban levő Magyarország-térképeken nem szerepel. Ennek csak olyan oka van, hogy néhány évvel ezelőttig Sövényházának hívták a községet, s ilyen néven tüntetik fel az 1975 előtt kiadott térképek. A baj ott kezdődik, hogy Ópusztaszert a helyszínen is nagyon nehéz megtalálni.

Megy a gyanútlan autós Baks község felől, s egy útelágazásnál megpillantja az irányjelző táblát: Ópusztaszer. Döcög néhány kilométert a jónak éppen nem mondható úton, majd újabb tábla hívja fel a figyelmét arra, hogy 700 méteren csak 60 kilométeres óránkénti sebességgel hajthat. Aztán ismét továbbmegy, Babits-csal szólva „mezők jönnek, erdőségek, jó vidékek, rossz vidékek", csak éppen Ópusztaszer nincs sehol. Újabb útjelző tábla igazít az Árpád-emlékműhöz, még rosszabb útszakasz — Ópusztaszer ott sincs. Tovább: valahol messze ismét útkereszteződés, ahol a tábla mutatja: Ópusztaszer pontosan arra van, ahonnan jöttünk. Félvagy háromnegyed óra alatt meg is lehet találni.

A község tanácselnöke elmondta: a 2600 lakosú, önálló tanácsú község már sokszor kérte, hogy ugyanolyan helységnévtábla jelezze hollétét, mint amilyen az ország valamennyi települését. A táblák kiadását elbíráló közúti hatóságok részéről kérésük mind ez ideig nem talált meghallgatásra. Pedig a községi tanács közvetlenül az országút mellett található, s ugyanazzal az úttal párhuzamosan húzódik az Árpád vezérről elnevezett termelőszövetkezet tagjainak igen takaros családiházsora.

Az Ópusztaszeren lezajlott két történelmi esemény között 1049 év telt el. Lehet, hogy a helybelieknek kijáró, az utast eligazító helységnévtáblára még ugyanennyit kell várni?

(v. e.)

MAJMOK MOZIJA?

Magam is beleestem a tömeghisztériába, sorbaálltam a Filmmúzeum pénztára előtt, hogy bejussak A majmok bolygója című filmhez. Ott ért a meglepetés. A feláras (szakmai körökben ezt „giccsadónak" nevezik) színdaraboknál, filmeknél külön tábla hirdeti a pénztárnál, hogy ezúttal drágábbak a jegyek. A Filmmúzeum pénztáránál az áremelés nincs kifüggesztve, az ártáblázat a „normális" helyárakat hirdeti, a jegyekre sincs rányomtatva az új ár, sem ilyen szöveg, hogy „felemelt helyárú". Csak a pénztárosnő közli szóban, hogy A majmok bolygójánál a tíz forintos jegy 15 forintba kerül és hasonlóképp módosították a többi árkategóriát is. Így csinálnak — az előzetes írásbeli közlés elmulasztásával — a jegy megváltásakor majmot a nézőből A majmok bolygójánál.

Dr. Sipos János
1078 Bp. Nefelejcs u. 10.



NYÍLT LEVÉL AZ ANYAG- ÉS ÁRHIVATAL ELNÖKÉHEZ

Tisztelt Csikós Nagy Béla! Szíves tudomására hozzuk, hogy lapunk 16. számának címlapjával kapcsolatban levelet kaptunk Lehner János, Marcaliban, a Széchenyi u. 84. alatt lakó olvasónktól. Nehezményezte, hogy a címlapra rajzolt bősz háziasszony kezében levő cédulán hibás a számítás. A rajzon 302 forint szerepelt végösszegként, holott ha a cédulán látható számokat pontosan adjuk össze, akkor csak 279 forint jön ki.

Még néhány olvasónk is szóvá tette ezt a dolgot és akadt, aki azt hitte: a címlapon látható háziasszony talán éppen emiatt a 23 forintos árdrágítás miatt kereste Önt. Ó, nem — azt a 23 forintot ugyanis, amellyel a címlapunkon látható háziasszonyt becsapták, szerkesztőségünk saját kasszájából készséggel visszatéríti neki. Ezért szeretnénk ezen a helyen, ebben a nyílt levélben elmondani az Anyag- és Árhivatal elnökének csakúgy, mint az összeadási hibát szóvá tevő olvasóinknak: címlapunkon n e m e m i a t t kereste a háziasszony Csikós Nagy Bélát.

Tisztelettel
Ludas Matyi

FEJLŐDŐ KERESKEDELMÜNK



PÜFF...

A Kőfaragó utca és a Gutenberg tér sarkán álló oszlopra három táblát szereltek fel, egymás alá, a közlekedés biztonsága érdekében.

Paradox módon, éppen a legalsó tábla jelentett forgalmi akadályt egy járókelő, tizenöt-tizenhat éves diák számára, aki előttem haladt a járdán. A „koccanásos baleset"-re akkor figyeltem föl, amikor a fiú homloka jól hallhatóan nekiütközött az irányjelző táblának. A diák sebe erősen vérzett, a járókelők közrefogták és kórházba akarták kísérni, de nem engedte. Zsebkendőjét a homlokára szorítva elsietett.

A Kresz-tábla viszont maradt. Legközelebb vajon kinek a homlokát fogja fölsérteni? Ezt talán nem is kellene megvárni. Helyezzék a táblát fejmagasságnál jóval magasabbra, úgy, hogy az autósok még lássák, de a gyalogosok se menjenek neki.

(f. i.)



NEM OTT LAKOM!

A szekszárdi OTP fióknál átutalási számlám van, onnan fizetik a Posta Központi Hírlapirodának előfizetési díjaimat is, az Ezermesterre, a Deltára és a Technikára. Majd csekket küldött a PHKI, amelyen egész évre befizettem az Ezermester előfizetési díját, egyidejűleg — minthogy a PHKI oda is küldött csekket — befizette számlámról az OTP fiók is. Azaz duplán fizettem elő egy lapra, de az egyik nyugtát nem kaptam meg, mert megváltozott a címem, Igaz, hogy ezt bejelentettem. Az OTP-nél azonban közölték velem, hogy ők címváltozást nem jelentenek be. Írtam a PKHI-nak, közölve új címemet, de válaszra sem méltattak.

Szeghyné Dr. Pápay Judit
7100 Szekszárd, Jókai u. 12.

A CÍMZETTEK VÁLASZOLNAK

1

Friss tejet, friss sajtot

Fenti című cikkükben (Ludas, 12. sz.) foglalkoznak K. I. dunaújvárosi tanuló levelével is. A cikkíró véleménye: „Jó lenne egyszer olyan panaszos levelet kapni, amelyben azt közli velünk egy olvasó, hogy hiába rendelt pálinkát... stb." Örömmel teljesítjük óhaját. A 301. sz. Tejbisztró 1974-ben létesült, a korábban italboltként használt üzemrészben. Forgalma ma már a havi 500 ezer forintot is eléri, és sem üveges, sem kimért szeszes italt nem értékesít. Az üzlet azonban kicsi, túlzsúfolt, nincs mód rá, hogy a sajtot kimérjék. Helyben szeletelést a KÖJÁL sem engedélyez. A levélírónak ezért ajánlották az ementáli sajtot, a kocka- és rúdsajtokat. Egyiket sem kérte, vásárlás nélkül távozott — így gyomorrontást sem kaphatott a (nálunk) nem vásárolt sajttól.

Halász József
igazgatóh.
Bárányi Bertalan
ellenőrzési oszt. vez.
Dunavidéki Vendéglátó V.
Dunaújváros

2

Betétlap

Sehol nem kapott gépkocsivezetői jogosítványhoz szükséges betétlapot dr. Valkó Péter olvasójuk. (Ludas, 12. sz.) A nyomtatvány március 21-e óta 2. sz. Nyomtatványboltunkban (Bp. V., Szent István tér 4.) ismét kapható, bármilyen mennyiségben.

Nemes Béla
igazgató
Nyomtatványellátó Vállalat

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

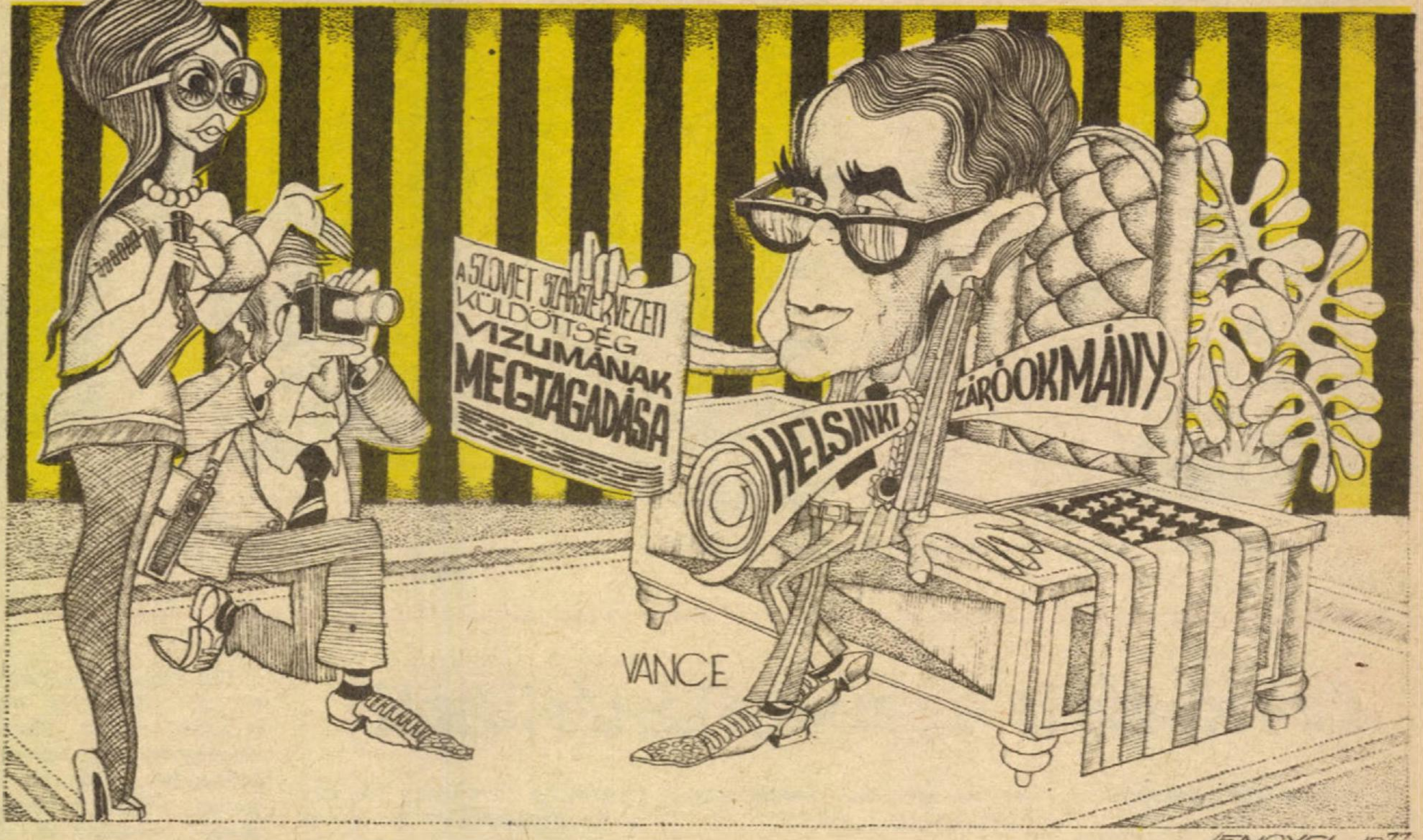
A paradicsomba vezető egyik kapu fölött tábla: „Bejárat azoknak a férjeknek, akik egész életükben a feleségük papucsa alatt nyögtek". Hatalmas sor vár bebocsátásra ez előtt a bejárat előtt.

Tábla van a másik kapu fölött is: „Bejárat azoknak a férjeknek, akik soha nem kerültek a feleségük papucsa alá". Itt csak egyetlen sovány, csüggeteg emberke várakozik. Odamegy hozzá Péter apostol és megkérdi:

— Te miért ide álltál?

— Én nem is tudom — feleli félénken a férfi. — Nekem a feleségem megparancsolta, hogy álljak ide.

KÉNYES KÉRDÉS

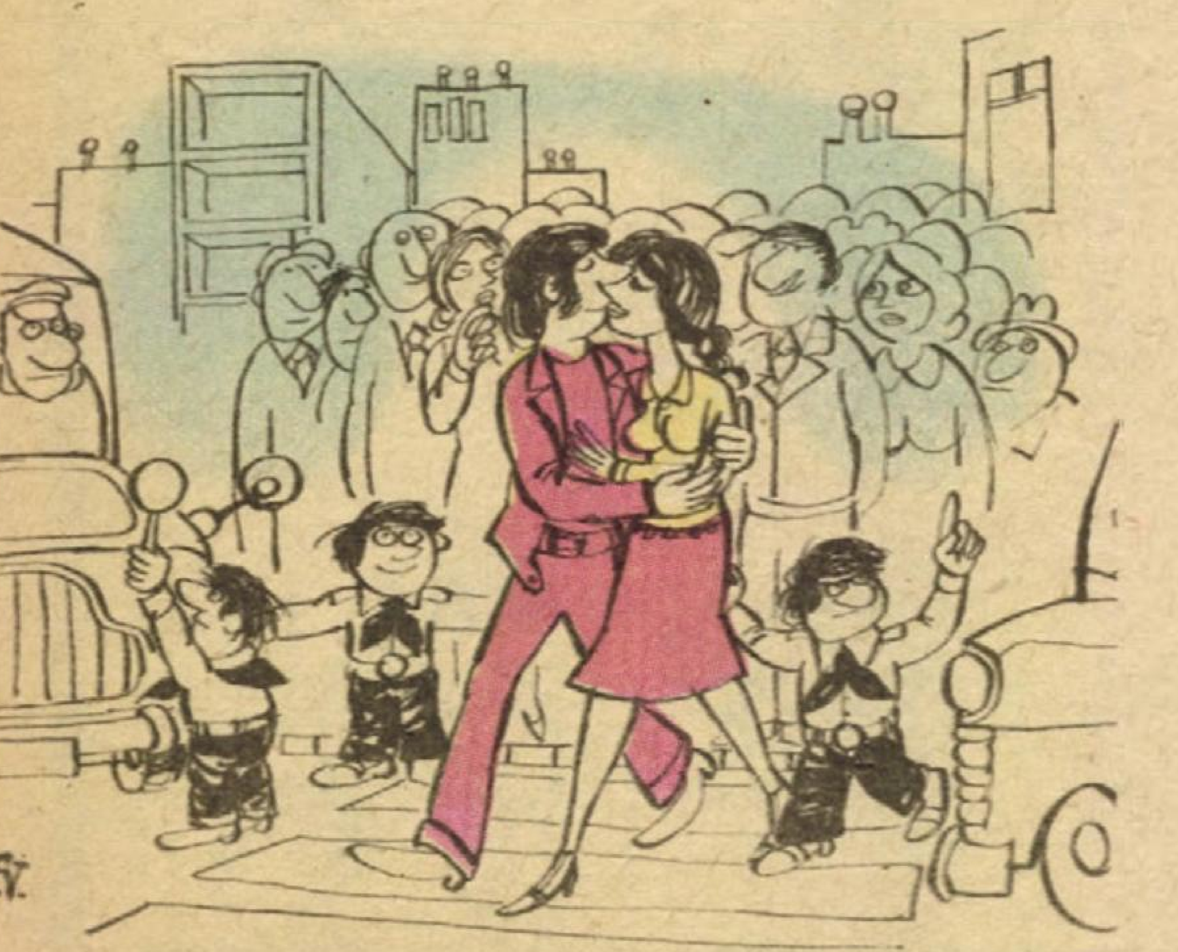


– Miniszter úr, nem kellene eldöntenie, hogy melyik okmányt tartja fontosabbnak?



– Ha a feleségem betéved az irodába, maga lesz a bújtatott munkaerő...

MÁMOROS TAVASZ



UTÓPIA

Gyakran utazom a jövőbe. Olcsóbb, mintha Ibusszal mennék — mondjuk — Csehszlovákiába vagy Lengyelországba. Pénz nem kell hozzá, csak egy kis fantázia.

A XXV. század második felében találkoztam Z.-vel, a kiváló közgazdásszal, aki elmesélte nekem: 2400-ban a minisztertanács úgy döntött, hogy jelentősen felemeli mindazok fizetését, akik — addig — kénytelenek voltak borravalókkal, hálapénzekkel, másod- és harmadállásokkal kiegészíteni havi járandóságukat.

— Zseniális ötlet! — kiáltottam fel lelkesen, és arra gondoltam, ha ez így van, vissza se megyek a huszadik századba.

— A fizetésemeléseket boldogan fogadta az ország. A színészek nem vállaltak erejüket meghaladó feladatokat, a szakmunkások nem fusiztak, az egészségügyi dolgozók visszautasították a betegektől kapott pénzt, a pincérek a borravalót, az írók a tehetségükhöz méltatlan munkákat.

— Zseniális! Mi erről a huszadik században csak álmodoztunk...

— Várjon! Még nem fejeztem be. Egy év múlva kiderült, hogy elképzeléseink nem váltak valóra. A taxisok, a fodrászok továbbra is elvárták a borravalót. A színészek — a szinkronizálás, a filmezés, a színház, a televízió mellett — favágást, kapálást is vállaltak, hogy valamivel kiegészítsék a jövedelmüket. A tanárok nemcsak délelőtt, délután és este tanítottak, hanem éjjel is, a hajnalig nyitva tartó középiskolákban.

— Nem értem — dadogtam hitetlenkedve. — Egyszerűen érthetetlen!...

— Várjon! Még nem fejeztem be. 2410-ben a minisztertanács, egyetlen rendelettel, minden dolgozónak hetvenszeresére emelte a fizetését.

— Csodálatos! Hihetetlen!

— Pedig így volt. A dolgozók örömmámorban úsztak. Fellobogózták a házakat és mindenütt utcabálokat rendeztek, ahol kivilágos-kivirradtig ünnepelték a nagy eseményt. Attól kezdve senki sem fogadott el csúszópénzt, megszűntek a csalások, vesztegetések, mert ugye minek... Hetvenszeres pénzt kaptak...

— Csak gratulálni tudok — mondtam könynyes szemmel. — Így kell ezt csinálni!

— Három év múlva kiderült: neves tudósok labdaszedést vállaltak teniszpályákon, hogy valamivel több pénzhez jussanak, a színészek, ha volt egy kis idejük, a bábszínházban is felléptek, mint bábok, és a humoristák...

— A humoristák?



— A humoristák is panaszkodtak, hogy nem tudnak kijönni a fizetésükből és már nem csak írtak, konferáltak, de kisebb balettszerepeket is vállaltak az Operában.

— Nem értem, nem értem... Mi volt a következő lépés?

— 2420-ban a kormány úgy döntött, hogy véget vet a panaszkodásnak és minden magyar állampolgár kapott egymillió forintot. Karácsonyra. Hadd legyen nekik egy karácsonyuk.

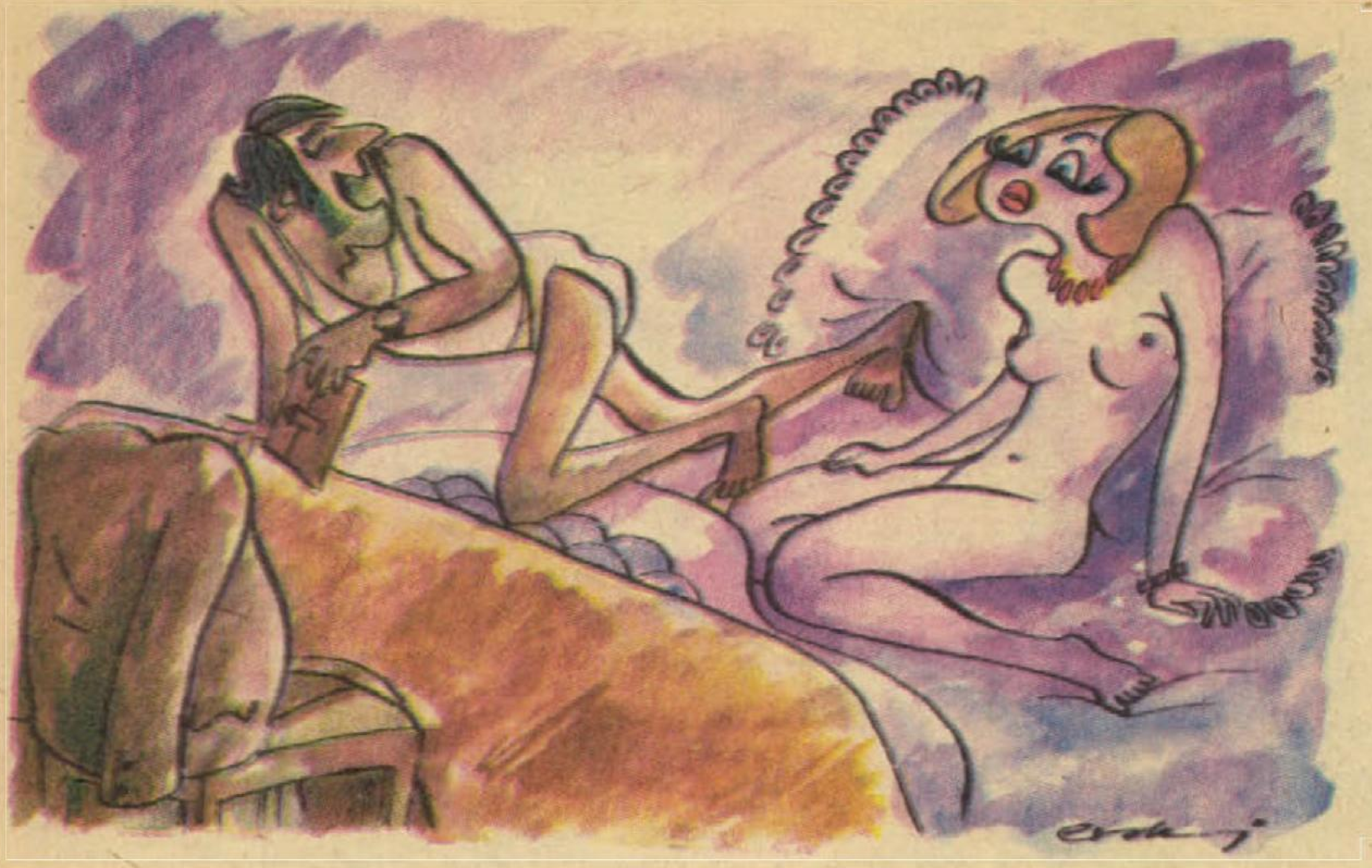
— Miből?

A kérdésre nem kaptam választ. Csengettek. Vissza kellett jönnöm a jövőből a mába ajtót nyitni. Így most már sohasem fogom megtudni: miképpen oldották meg azt a problémát, hogy végre mindenki elégedett legyen az anyagi helyzetével.

Kár.

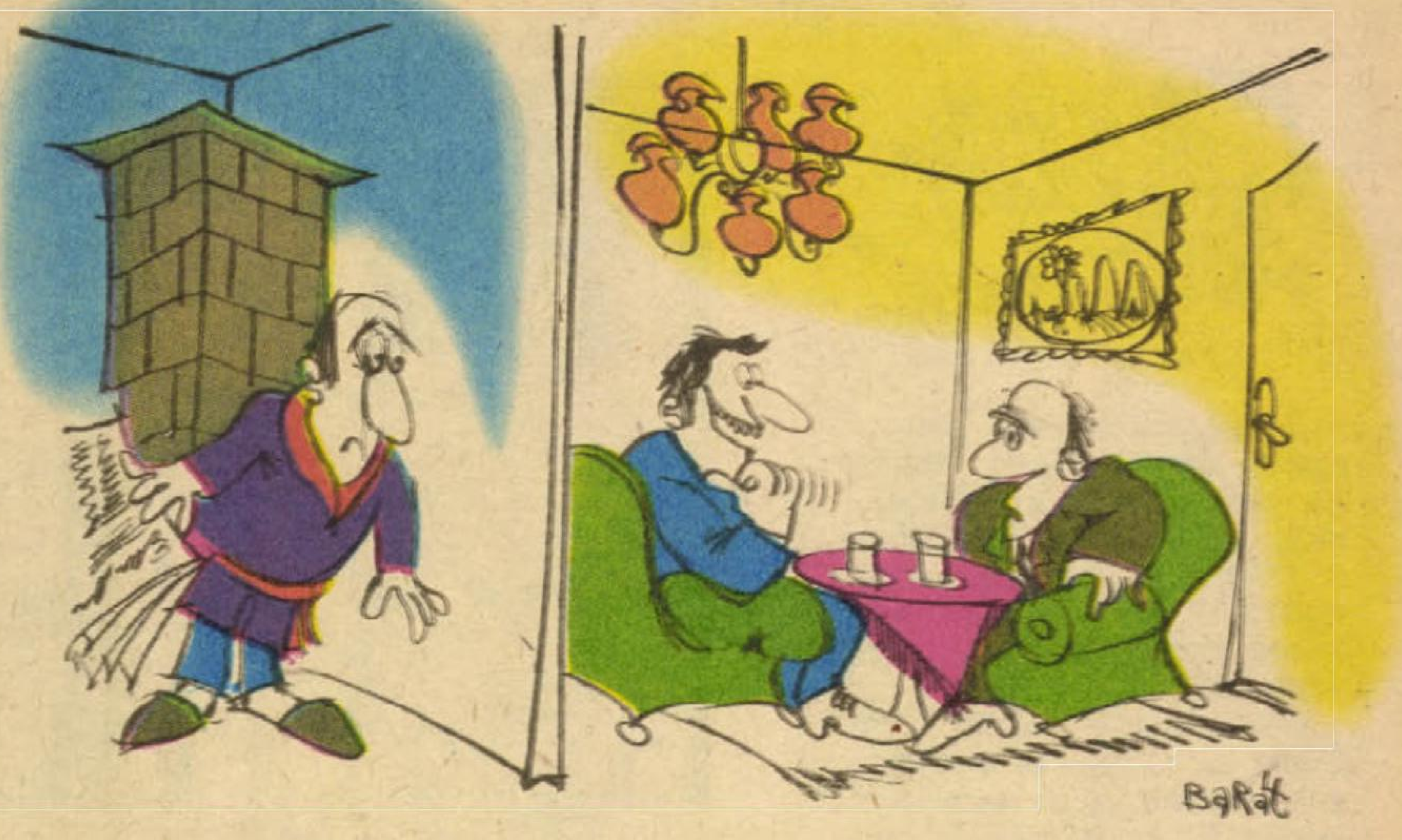
Mikes György

A LEGJOBBKOR



– Ugye, még nem is mutattam a feleségem fényképét?

PANELHÁZ



– Annyit tudunk egymásról, hogy akár közérdekű bejelentést is tehetnénk . . .

Levélváltás a személyi kártérítésről

Kedves Szerkesztő úr!

A Ludas Matyi múlt heti számában a Népszabadság egy cikkére hivatkozva olyan árdrágításról írt, amely jogtalan haszonból származott. Bizonyára elkerülte a figyelmét, hogy a Népszabadságnak ugyanabban a számában (ugyanazon az oldalon) megjelent az a cikk is, amelyből az olvasó megtudhatta, hogy Bács megyében évi jövedelmük 25 százalékának visszatérítésére kötelezték a veszteséges termelőszövetkezetek vezetőit. Mint a cikkből kitűnik: *„A herdálás, a megalapozatlan vállalkozás tette veszteségessé a harkakötönyi Egyesülés, a kiskunmajsa-bodoglári Szabadság, a kecskeméti Kossuth, a mélykúti Alkotmány Tsz-t és a kecskeméti Egyesült Szakszövetkezetet. A fegyelem megsértését, az ellenőrzés elmulasztását mindenütt kimutatta a revízió."* Örülök, hogy végre a személyes felelősség is előtérbe került és a vezetők saját bőrükön is érzik az elkövetett mulasztásokat és hanyagságot. Elképzeli ön, hogy a jövőben a személyre szóló kártérítés kirovása rendszeres gyakorlattá válik?

Kedves Olvasónk!

Elképzelem, de ez számos tényezőtől függ. Elsősorban attól, hogy *honnan* nézzük.

Ha például a szóban forgó, *megbírságolt vezetők* oldaláról nézzük, akkor elképzelem, hogy abban a szakszövetkezetben, amelynek vezetőit 50 ezer forint visszatérítésre kötelezték, egyhamar nem fog sor kerülni könnyelmű gazdálkodásra. Ezek a vezetők bizonyára minden lépésüket alaposan megfontolják, hogy a múlt hibáit elkerüljék. Más, könnyelműen dolgozó vezetők pedig a jövőben majd meggondolják, érdemes-e jogosulatlan haszonra szert tenni („selejtleírásokkal" kísérletezni!), hogyha a bírságot nemcsak a téeszre (vállalatra, intézményre) róják ki, hanem a hibát elkövető vezetőkre is. Vagyis: az ő zsebükre is megy a játék! Még inkább megfontolnák a vezetők, és bármilyen beosztású irányítók, hogyha a kirótt térítés nemcsak a pénzükbe kerülne, hanem a jó hírnevükbe is. Arra gondolok, hogy a nevükön neveznék azokat, akik a mulasztást (hanyagságot, rossz tervezést, árdrágítást, jogtalan nyereségre irányuló kalkulációt stb.) elkövették. Ha rám bízták volna, én — a szóban forgó esetben — nemcsak az öt téeszt, szakszövetkezetet, egyesülést neveztem volna meg, hanem a kártérítéssel sújtott vezetők nevét is nyilvánosságra hoztam volna. Elrettentő példaként! Ehhez azonban nem kell bővebb magyarázat: sokkal kisebb büntetés, akár egy nagyobb összeget is suba alatt befizetni, mint az újságban akármilyen apró betűkkel is kinyomtatva látni a vétkes felelős vezető nevét.



Ha például az *árhatóság és az ellenőrzés* oldaláról nézzük, akkor elképzelem, mennyire meg lehetnek rökönyödve, hogy 1—2 évtizedes lelkiismeretes és alapos munkájuk ellenére még mindig nem szűntek meg a gazdasági visszaélések. (Bocsánat: tévedések!) Árellenőrző intézményeink bizodalommal nézhetnek azonban a jövőbe, mert mint olvastam, *„rendszeresen továbbképzik a vállalati kalkulátorokat, illetve a kerületi tanácsok árellenőreit."* Továbbá: az árszakemberek számára országosan tartanak továbbképző-tanfolyamokat, előadásokat, mert sok olyan ember dolgozik kalkulátori munkakörben, aki nem érti még úgy a dolgát, mint amennyire feltétlenül szükség volna.

Ha például *a fogyasztó* oldaláról nézzük, akkor elképzelem, milyen nagy az örömük (mármint a fogyasztóknak!), hogy végre 10—15 éves késéssel, az eddiginél több és hozzáértőbb ellenőr védi meg őket a „tévedésből" és a „tudatlanságból" elkövetett árdrágításokkal szemben. Már éppen ideje! A jól felkészült ellenőrzéssel könnyen sor kerülhet az eddig kirótt gazdasági bírságoknak esetleg a többszörösére is.

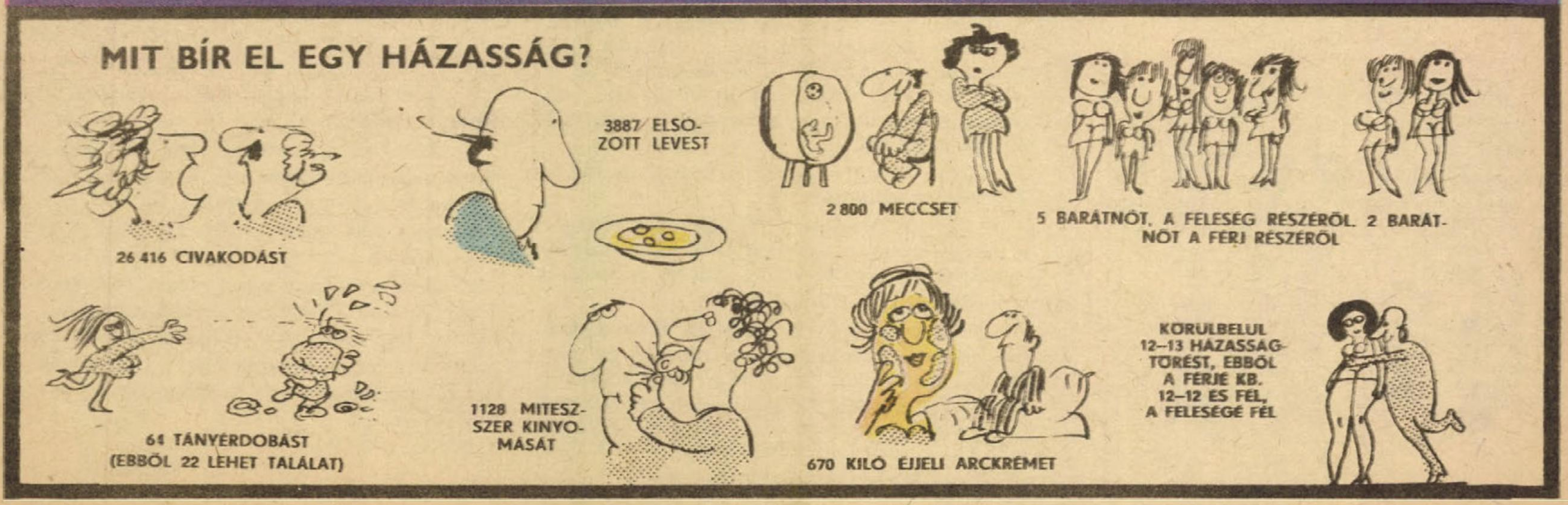
Úgy látszik tehát, hogy most már minden rendben lesz: készülnek, tanulnak az ellenőrök, a kalkulátorok. A fogyasztó ugyan nehezen tanulja meg, hogy mikor károsították meg *jóhiszemű* tévedéssel vagy *rosszhiszemű* árdrágítással. De nem is ez a lényeg. A lényeg az, hogy a vállalatoknál és a szövetkezeteknél (és mindenütt) a vezetők tanulják meg, hogy á fogyasztóhoz ne kerüljön drágábban semmiféle árucikk, mint amennyi a tisztességes kalkulációval kiszámított ára.

Ha pedig mégis kerülne, akkor az illetékes árhatóságok és bíróságok tanulják meg, még egy oldalról *nézni* az ilyen ügyeket: de most már nem az *elnézés* oldaláról . . .

Földes György

MiNdenki iskolája

Sajdik Ferenc rovata



Vasvári Anna rajza



– Milyen kicsi a világ! Utoljára Vietnamban találkoztunk!

A KÖZLEKEDÉS HÍREIBŐL

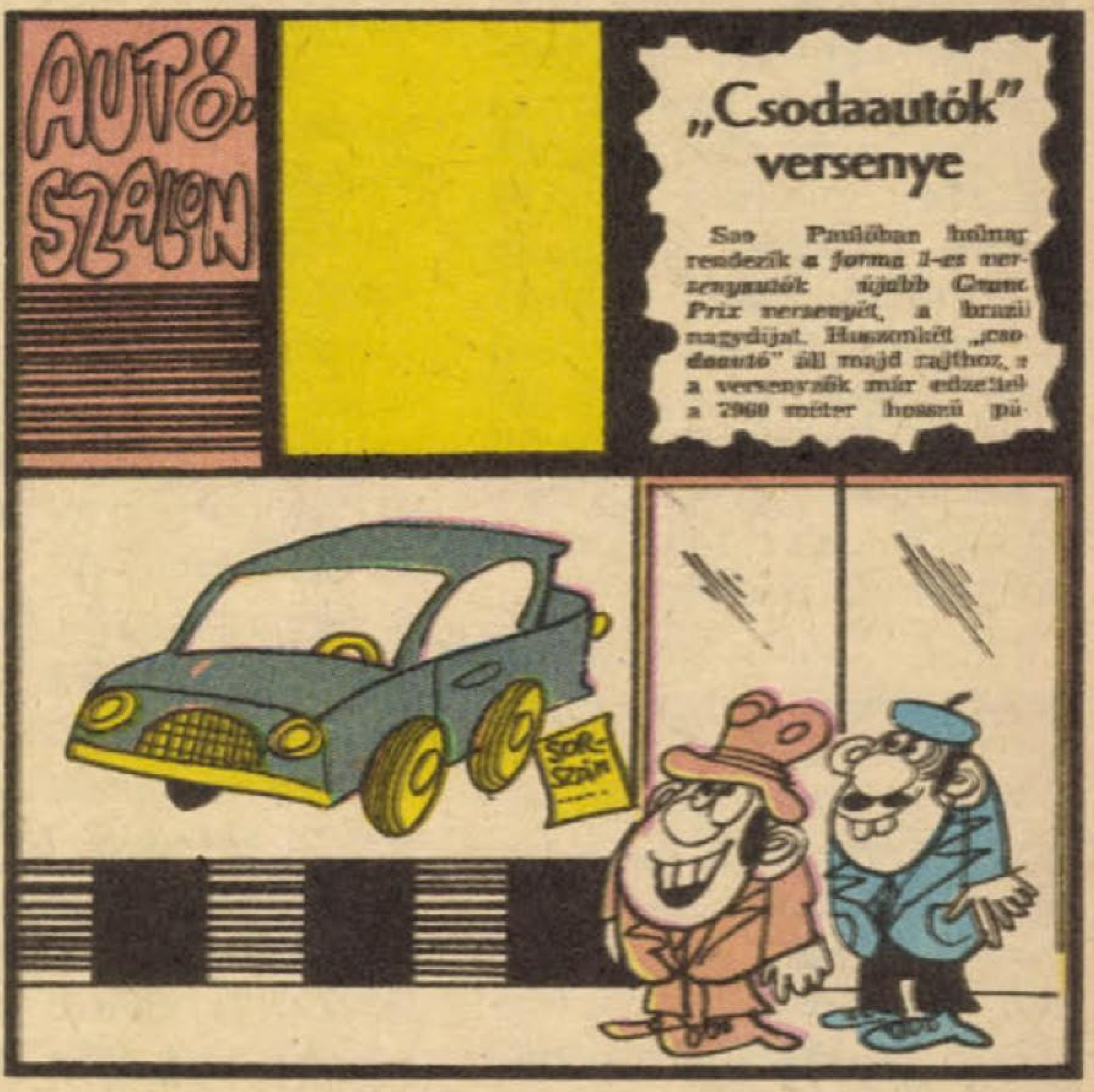
Fülöp György rajzai



– Ne verjenek akkora hullámot, mert elsüllyedünk!



KÖZLEKEDÉSI KUTATÓKÖZPONT



– Kovács csodaautót kapott. 3000 sorszámot ugrott át egyszerre!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

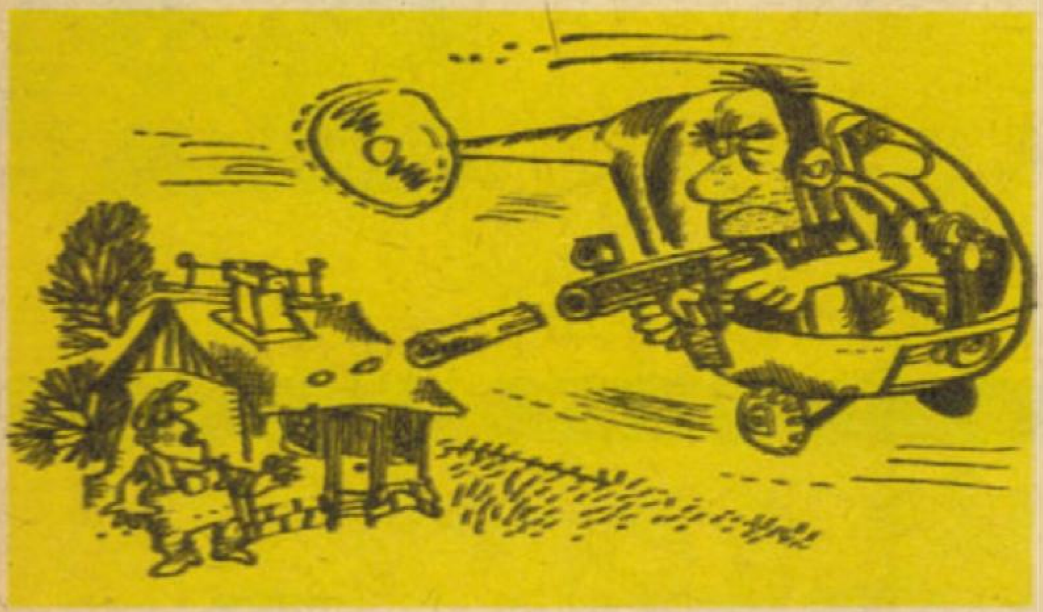
— Mondja, kolléga, sok hal van itt a folyóban?
— Fogalmam sincs.
— És mióta horgászik ezen a helyen?
— Két éve...

SZÁRAZTÖRVÉNY

Az egész annyira fantasztikus, hogy magam sem hinném el, ha nem én találtam volna ki.

Mert azért mégsem mindennapos dolog az, ha a bérelszámolóban énekelni kezdenek a teleszkópszemű halak. Márpedig a Selymeslóding és Csontkarabélygyárban ez történt. És még nem is ez volt a teteje a csodáknak!

Minden baj akkor kezdődött, amikor Tyukodi P. Ákos vezérigazgató kihirdette a száraztörvényt: a munkahelyén, munkaidőben senki egy korty szeszes italt sem ihat. Ráadásul Tyukodi P. nem az az ember, aki csak úgy vaktában hozza a rendeleteket, tűzzel-vassal küzdött a maradéktalan betartásukért. A gyár kapuján csak lézersugaras átvilágítás után léphettek be az emberek, így kívánta elérni, hogy ne csempészhessenek be alkoholt. Az üzem körül, egy ötkilométeres sugarú körben, minden italboltot leromboltatott, helyüket felszántatta és behintette sóval.



Volt a közelben egy családiház, abban éldegélt egy harmincéves korára többszörösen megözvegyült szépasszony, bizonyos Boriska nevezetű, ő lett a száraztörvény első haszonélvezője. Bögrecsárdáját mind gyakrabban keresték fel a gyárból kióvatoskodó, szomjúságtól gyötört férfiak és nők. Ám Tyukodi P. hamarosan felfedezte a zugivók új törzshelyét, attól kezdve a munkaügyi osztály vezetője helikopterén állandóan a Többszörös Boriska háza fölött keringett, s felszólítás nélkül lőtt az oda belépni szándékozó gyáriakra. A lövedék természetesen papírból volt: az illető munkakönyve, felmondólevele és szakszervezeti kartonja volt benne.

A szomjazókon így sem lehetett kifogni: fúrópajzzsal alagutat vájtak a gyár légópincéjétől Többszörös Boriska pitvaráig, s azon jártak el iszogatni. Tyukodi P. ráléli az alagútra is és forró ólmot öntetett bele, hogy ne használhassák.

De a botrányok attól kezdve napirenden voltak.

Nem tudták például aláírni a kelet-zumbiai kereskedelmi küldöttséggel folytatott tárgyalások jegyzőkönyvét, mert a vállalat vezető-tisztviselőinek a tollából tinta helyett bolgár konyak folydogált.

Egy udvari munkás kezében elsült a kapanyél. Tudjuk, ha isten akarja, még a kapanyél is... Ám de itt sokkal prózaibb dologról volt szó. Nevezett munkás kifúratta a kerti szerszámok, ásók, kapák, gereblyék nyelét, abban csempészte be az italt. Egyszer az egyik kapanyélbe forrásban levő murcit töltött, ennek következménye lett a fent említett eset...

Aztán egyszer, éppen bérfizetési napon, énekelni kezdtek a teleszkópszemű aranyhalak. A bérelszámolóban, az akváriumban. Merthogy víz helyett cseresznyepálinkával volt feltöltve a medencéjük.

Rémület szállta meg az üzemet, amikor a központi irodaépület folyosóján fekete özvegynek nevezett afrikai óriáspókok, csörgőkígyók és alligátorok kezdtek mászkálni. Mint kiderült, ezeket az állatokat a kelet-zumbiai kereskedelmi küldöttség hozta magával ajándékba.

Természetesen üvegben, spirituszban. Csak a száraz torkú raktárosok leitták róluk a spirituszt.

A vezér ekkor már ott tartott, hogy feladja a harcot, visszavonja a rendeletet. Be is ment a helyetteséhez, hogy ezt megtárgyalja vele. A helyettes furcsa pózban, nyitott szájjal feküdt a szobájában levő óriási könnyezőpálma alatt...

Az igazgató gyanút fogott. Ujját az egyik levél alá tartotta, s megízlelte az ujjára hulló cseppeket. Nem tévedett.

Whiskyt könnyezett a pálma.

Radványi Barna

SPÓROLNAK a FEHÉR HÁZBAN

Carter elnök bejelentette szigorú takarékossági programját, elsősorban az energiatakarékosság terén szeretne bevezetni radikális intézkedéseket. Ez idő tájt érkezett hozzá látogatóba, no és némi gazdasági segítségért Soares portugál miniszterelnök, akinek az útról írt naplóját sikerült munkatársunknak megszereznie.

„Amikor leszálltam kísérőimmel a hatalmas Boeing 747-ről, nem kellett a többi utassal a várócsarnokba mennem útlevél- és vámvizsgálatra, hanem a repülő melletti betonon várt egy kis asztalka mellett néhány tisztviselő. Udvariasan megnézték, mi van az aktatáskámban, és tíz dollár vámot vetettek ki, mert takarékosság van, és két üveg francia parfümöt hoztam az elnökasszonynak ajándékba, holott csak egyet lett volna szabad. Gépkocsi várt a betonon, alig valamivel kisebb, mint a Volkswagenek, de a protokollfőnök sajnálkozva mondta, hogy Carter elnök előnyben részesíti a kicsi kocsik vásárlóit a kisebb benzinfelhasználás miatt, és ő maga is jó példával akar elöljárni. Azt tanácsolták, üljek előre, mert kissé testes vagyok. A koffereimet kis utánfutóval kötötték a kocsihoz.



Hogy az ünnepélyes ágyúlövések elmaradtak, abba már belenyugodtam; a francia elnök sem kapott egyet sem, majd pont nekem, aki csak miniszterelnök vagyok, meg portugál, meg kérni jöttem, fogják a muníciót pazarolni. Azért jólesett volna egy piros szőnyeg a Fehér Ház előtt, de az sem volt.

Carter várt a bejáratnál. Roppant kedves ember, mogyorószínű szvetterben, ez most a divat, mert alacsony a hőmérséklet a Fehér Házban, mindenki mogyorószínű szvettert hord, én feszengtem a fekete ruhámban, na, majd holnap veszek egyet az áruházban, bár azt hallottam hiánycikk, amióta az elnök ezt hordja, mindenki utánozza.

Az elnök leültetett és megkérdezte: mivel kérem a teámat? Mondtam, hogy rummal, mire mosolyogva azt mondta, hogy a Fehér Házban nincsen komolyabb szeszes ital, legfeljebb gyömbérsör, a takarékosság miatt, úgyhogy azzal ízesítettem a teámat. Kipillantva a kertbe, láttam, hogy milyen takaros minden, új út övezi az ágyásokat, mire zavartan azt mondta az elnök, hogy ez nem került pénzbe: társadalmi munkában imperialista szombatot tartottak a Ház alkalmazottai.

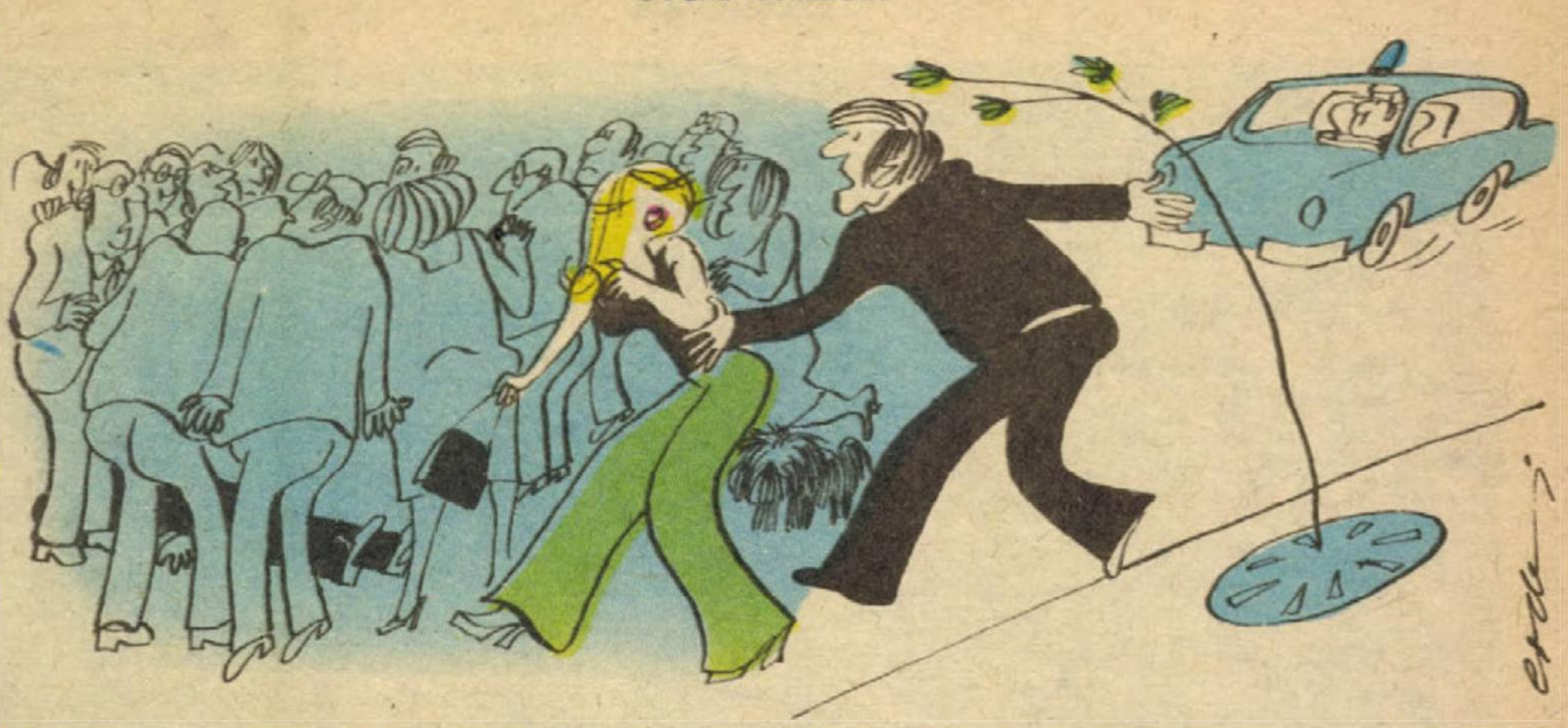
Lassan besötétedett, belépett egy komornyik, és egy 25-ös égőt meggyújtott a fejünk fölött, mert vége az ostoba pazarló időknek. Közben megéheztünk, az elnök csengetett, és egy másik komornyik két szendvicset hozott be aranyszegélyes tányéron, mindegyiken egy kettévágott kemény tojás volt. Eszembe jutott, hogy hoztam az útra finom portugál szardíniát, még ott volt a táskámban, hát felajánlottam. Carter örömmel fogadta, és ketten jóízűen elfogyasztottuk. Egy kis bort is ittunk rá, ezt még a repülőgépen vettem.

Ezek után barátságosan megkérdezte tőlem, hogy mi járatban vagyok, és bár én eredetileg némi segély- és kölcsönkérés fejében utaztam ide, a látottak alapján megváltoztattam elhatározásomat, és mondtam, hogy csak körülnézni jöttem, ha valamire szüksége volna országának, szóljon nyugodtan, mi ugyan szegények vagyunk, de jószívűek. Az elnöknek a hála könnyei gyűltek a szemébe, mondta, majd megbeszéli Schlesingerrel, az energiafelelőssel, kikísért a kapuhoz, és egy sötét pontra mutatott: az a Sheraton Hotel, majd ott lakom, és reméli, odatalálok, ha kell, kölcsönad egy zseblámpát.

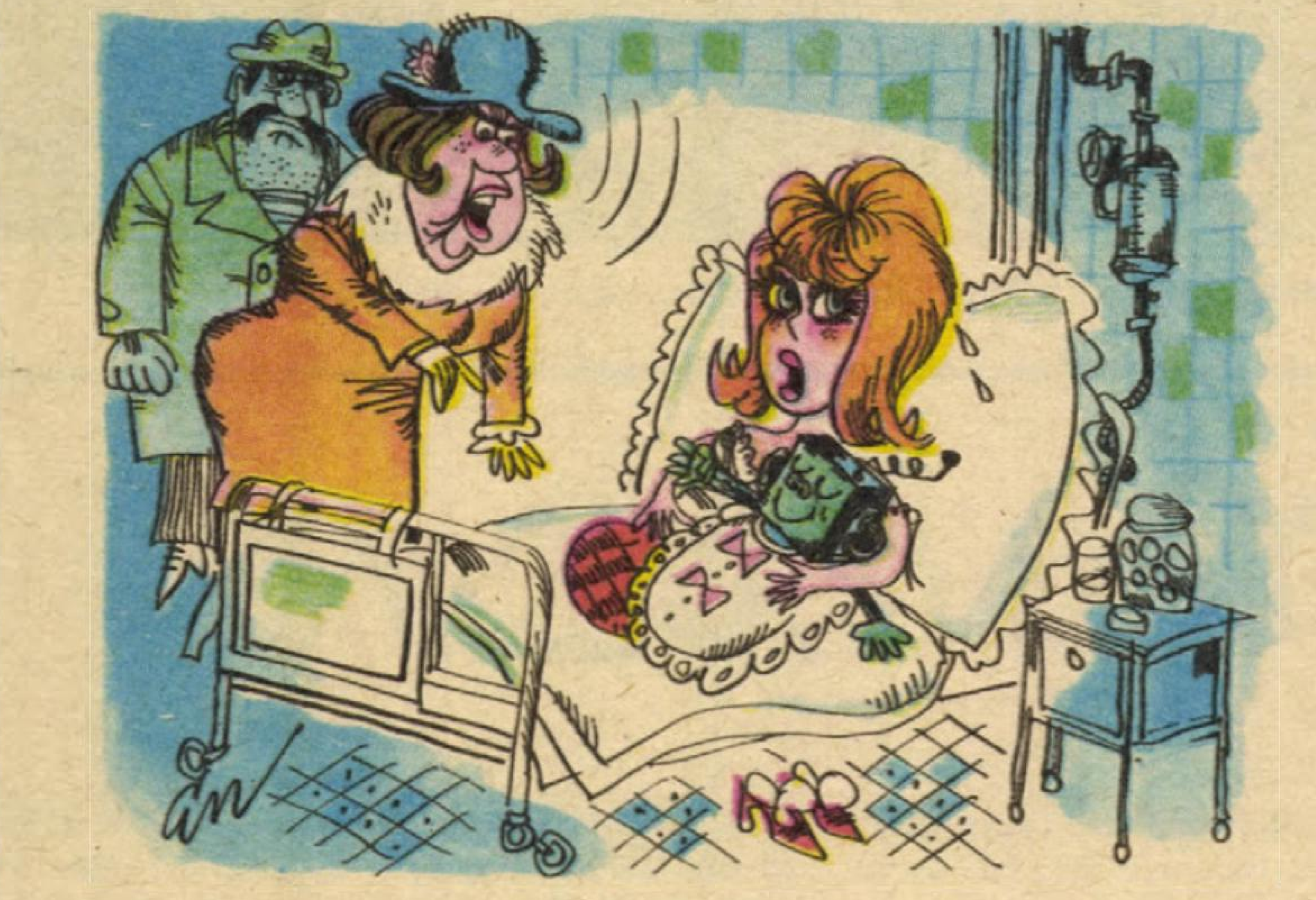
Útközben betértem egy étkezdébe egy hamburgerre, itt írom a naplómat, de abba kell hagynom, mert a zseblámpa már nagyon is pislákol, holnap, ha süt a nap, és világos lesz, majd folytatom..."

Tardos Péter

UTCAI BALESET

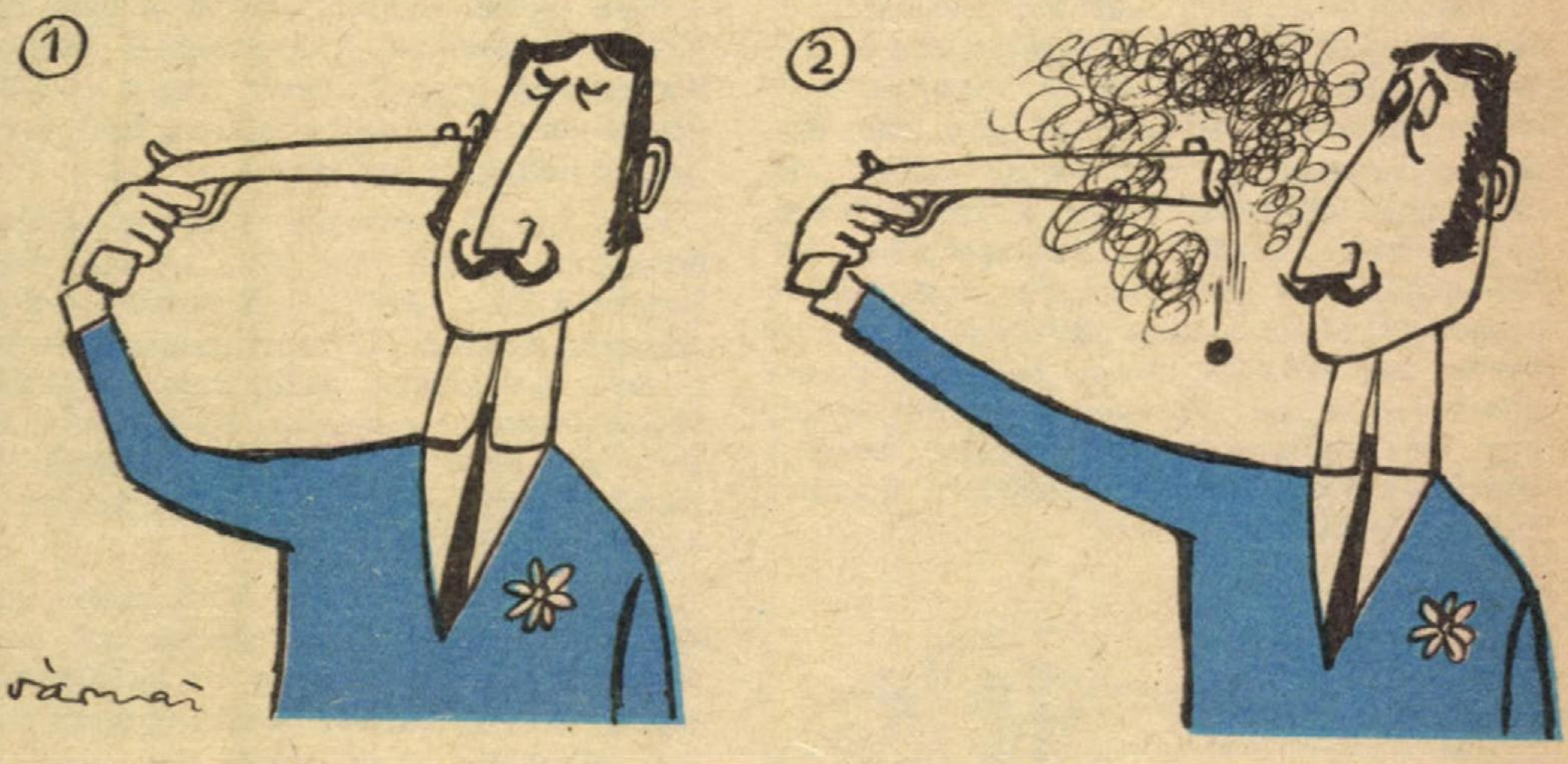


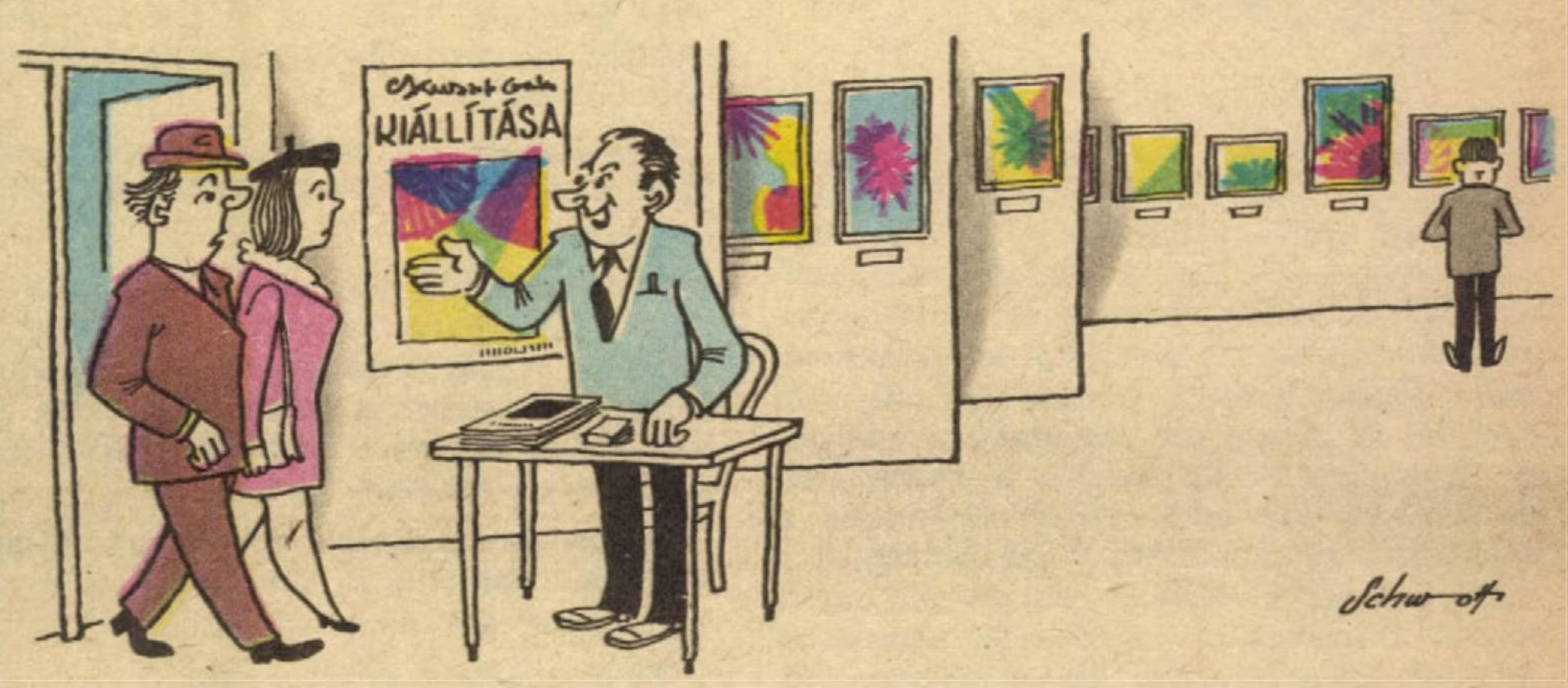
– Meneküljünk, itt a rendőrség, elkapnak tanúnak!



– Most már nem tagadhatod, hogy kibernetikus a gyereked apja!...

ROMANTIKA





– Jöjjenek el még néhányszor, hogy jobb legyen a látogatási statisztika.

MUNKAHELYI DEMOKRÁCIA



– Hát hogy ityeg a fityeg, barátom...?

AZ ÜVEGHEGYEKEN TÚL



– Nem akartam, hogy nagyon szem előtt legyen a kulipintyóm....



A Zách Felicián utca sarkán vártam a buszt, de nem jött. Lipánkai Szilárdot nem vártam, mégis jött. Futva. Aktatáskáját a hóna alá szorította, ettől olyan lett a mozgása, mint egy féloldalas pingviné. A kalapja alól csorgott a veríték.

— Szia, Hollanda — lihegte —, ne nézz rám őrült szemmel, csak a reggeli edzésemet végzem. Kocogás, hehe.

— Aktatáskával? Kalapban?

— Ma nem érek rá kimenni a parkba, mert sok dolgom van. Ha viszont piros jambósapkában és sárga melegítőben rónám a Zách Felicián utca hosszát, mindenki hülyének nézne. Bárdolatlan jelzőket kiáltoznának felém. Így legfeljebb azt hiszik, mozijegyem van. Jesszusmária, lejárt a szuszogó szünetem.

Utána kiálthattam volna, hogy legalább egyvalaki így is hülyének nézi a Zách Felicián utca során, de világéletemben tartózkodtam a bárdolatlan jelzőktől. Különben is már messze járt.

Vártam tovább a buszt, de megint csak Lipánkai Szilárd érkezett, és már szederjes volt az arca.

— A harmadik köröm — nyüszítette. — Egész jó kis terep. A Csák Máté utcai zöldséges előtt még egy rahedli karfiol is van a járdán. Azt mindig át kell ugranom.

— Mondd, Lipánkai, de mindenre, ami szent, jó ez neked?

A pulzusát számolta. Alighanem meg volt neki mind, mert elégedett képet vágott.

— Itt nem arról van szó, hogy jó-e vagy sem. Ez a kérdés fel sem merül. Hasznos. Történelmi tény, hogy a világ minden nagy embere rendszeresen kocogott. Ott volt Einstein Albert. Tessék. Einstein Albert egy szép reggelen a töltés mellett kapkodta a lábát, valaki kidobott a hat húszas személy ablakából egy ferde kavicsot, mire Einstein Albert máris feltalálta a relativitást. Jesszusmária, megint lejárt a szuszogó szünetem.

A busz továbbra sem jött, Lipánkai Szilárd viszont úgy tett, mint a Kohoutek üstökös. Időnként visszatért.

— Gondolj Newton Izsákra. Newton Izsák üdítő kocogás után elszenderedett a pagonyban, a fejére esett egy alma, zutty, máris megvolt a gravitáció törvénye. Ha Newton Izsák nem kocog rendszeresen, ma is a súlytalanság állapotában leledzünk.

Újabb kör. Busz sehol, Lipánkai mindenütt.

— Jusson eszedbe az öreg Arkhimedész. Kiadós testedzés után a langyos kádba ereszkedett, puff, máris pattant a víz felhajtóereje. És miért jöhetett rá az öreg Arkhimedész a felhajtásra? Mert sose várakozott tunya ácsorgások közepette az autóbuszra, hanem naponta tizenöt kört futott a stadionban.

— Álljon meg a menet! — kiáltottam. — Honnét veszed, hogy Arkhimedész naponta tizenöt kört futott?

— Rém ostoba kérdéseid vannak, Hollanda. Egy maszületett tüzérló kiművelt emberfő hozzád képest. Hát különben miért mondta volna, amikor a római katona macerálni akarta, hogy: ne zavard a köreimet?

— Úristen, Lipánkai, az nem úgy volt. Arkhimedész a földön ült és köröket rajzolgatott a porba, amikor...

— Kicsoda? Az öreg Arkhimedész? A porba rajzolgatott, mi? Fejlett matematikus létére. Mint a hülyegyerekek. Az öreg Püthagorász meg snúrozni járt az Almássy térre, igaz? Hát szégyellhetnéd magad, Hollanda.

— Mondd, Lipánkai, te mióta csinálod ezt az izét?

— Tíz éve.

— És felfedezted már a víz felhajtóerejét?

— Még nem. Miért kapkodnám el? Van időm, százhúsz évig fogok élni. Hollanda, te sosem kocogtál?

— Soha az életben.

— És? Te felfedezted már?

— Szó sincs róla.

— Világos. Tohonya agyadtól arra sem telik, hogy azt a cetlit felfedezd ott a megálló rúdján.

Tényleg volt ott egy cetli. „A 229y számú járat útvonala ideiglenesen áthelyezve a Stibor Dávid utcába."

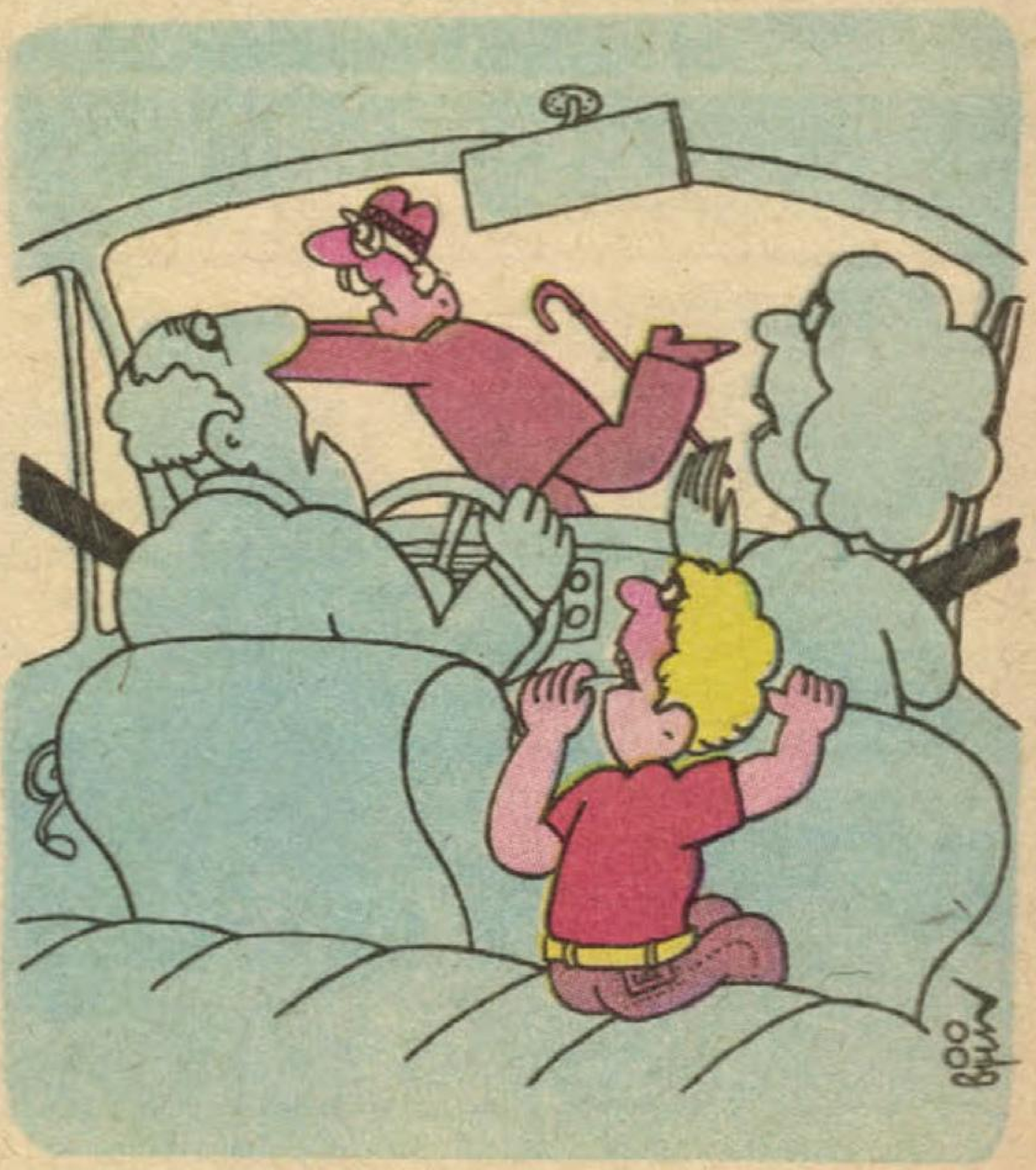
Volt a zsebemben egy alma. Lipánkai Szilárd fejéhez akartam vágni. Hátha felfedezi a gravitációt. De Lipánkai Szilárd már messze járt.

Peterdi Pál

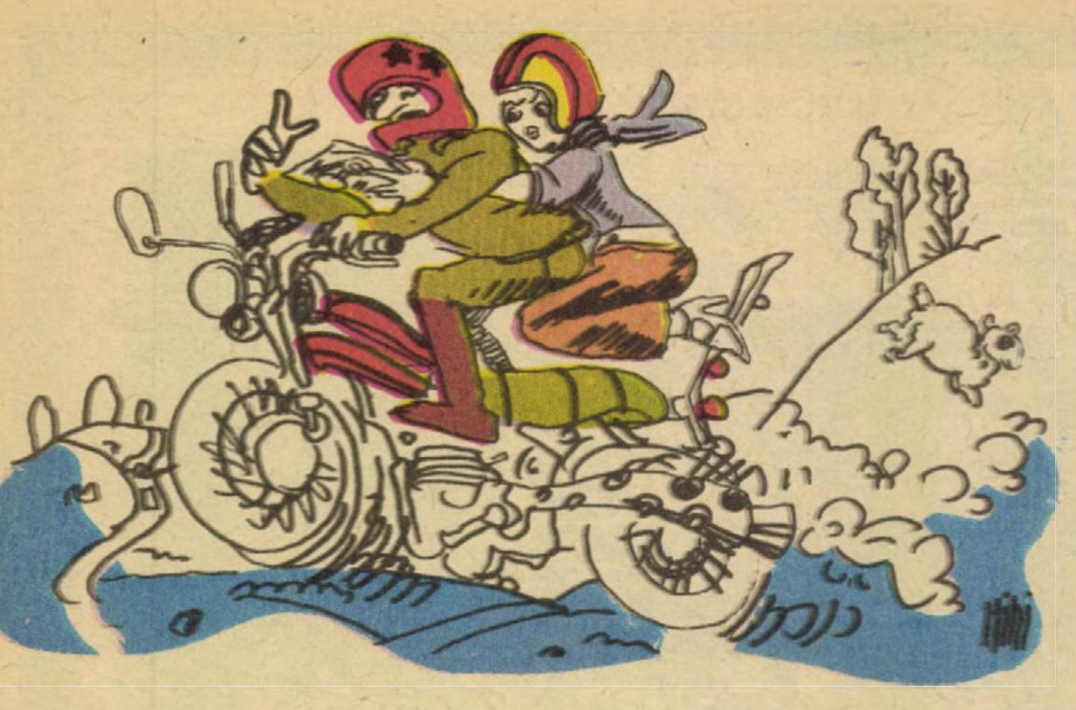


– Néha az az érzésem, hogy mi nem is létezünk.

ÉRDEKLŐDŐ GYEREK



– Mondd, apu, csak a nyugdíjasokat szabad elütni?



– Mutasd a prospektust, hogy kell megállni?!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Ma egy hete kijelentetted, hogy Jenőnek fogalma sincs a szakmáról, lusta és szélhámos. Az előbb pedig, az értekezleten agyba-főbe dicsérted.

— Hát, barátom, közben megtudtam, hogy jegyben jár a diri lányával . . .

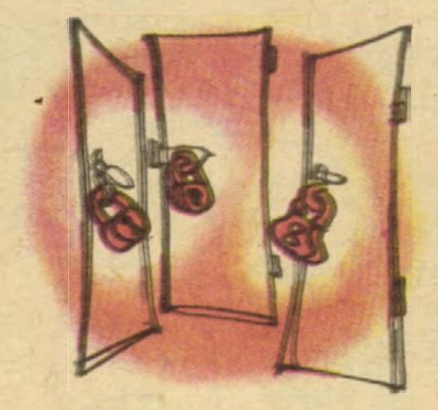
CSUKOTT AJTÓK

Nem tudom, feltűnt-e már a nyájas olvasónak, hogy épülő-szépülő kis hazánkban valami baj van a kapuk körül. Meg az ajtók körül.

Mi már csak hozzászoktunk, mert ebben nőttünk fel. De egy idelátogató idegennek az ő külföldi szeme menten fennakad rajta. Azon, tudniillik, hogy nálunk a kapuk zárva vannak. Nem minden kapu. De minden második. Vagy négy kapu közül három. Vagy hat kapu közül öt.

Adva van egy mozi, színház, futballpálya, közhivatal, vagy más, nagyobb látogatottságnak örvendő épület. Amikor az építész megtervezi, tervez rája kaput is. Nem is egyet, de legalább kettőt-hármat. Több bejáratot és kijáratot. Hogy könnyebb legyen a be- és kijárás.

De építész tervez, tulajdonos végez. Jön a mozi, a színház, a hivatal, birtokába veszi az épületet és tűnődni kezd. Minek ide ennyi kapu? Elég egy is. És előbb bezárják a



numero kettes, majd a numero hármas, aztán a numero négyes kaput. Marad a szegény árva numero egyes. Ez lesz a bejárat, meg sokszor a kijárat is. A kettes-hármas-négyesnek a zárját idővel megeszi a rozsda, a fáját megeszi a szú, a közönséget meg a nyavalya. Gyömiszköli magát befelé egy kapun meg kifelé is egy kapun.

Ha nem hiszik, tegyenek egy próbát. Hazánk telisdetele van nyugállományba helyezett kapukkal, ajtókkal, be- és kijáratokkal.

De az ember ne rekedjen meg a dolgok felületén, igyekezzék a mélyre hatolni. A mélylélektani rétegekbe. Mi lehet az oka annak a speciális magyar szokásnak, hogy a kapuk csukva vannak?

Az oka ennek többféle is lehet. Gyerünk sorjában.

1. Minden társadalom két nagy csoportra oszlik. Azokra, akik a kapun belül vannak, és azokra, akik a kapun kívül vannak. Annak a törpe kisebbségnek, amely a kapun belül van, valahogyan éreztetnie kell a kívül levő csőcselékkel, hogy ők, a kapun belüliek a helyzet urai. A kapunyitás rendjét tehát mindenkor a kapun belüliek határozzák meg. A zárt ajtók, meg az esetleges táblák ennek a sziklakemény rendnek megdönthetetlen és bedönthetetlen jelképei. Olyan táblák, mint: „Bejárat csak az egyes számú ajtón!" Vagy: „Kizárólag az alkalmazottaknak!" Vagy: „Szigorúan tilos a bemenet!".

2. A kapuk és ajtók nagyon hasznos találmányok, de van egy rossz tulajdonságuk. Ki kell őket nyitni, és be kell őket zárni. No lám, most kinek kell ki- és bezárni a kapukat? A tulajdonosnak, illetve megbízottjának (portás, takarító, gondnok stb.). De a portás is ember, meg a sa-



többi is ember, nem lehet tőle kívánni, hogy ugyanazért a pénzért, amiért egy kaput nyithat-csukhat, kettőt vagy még többet nyisson-csukjon. Ha nem lesz több a pénze, legalább a kapuja legyen kevesebb. Ezért a fölöslegeseket bezárja.

3. Tételezzük fel, hogy a kapunyitogató ügybuzgó tisztségviselő. Belátná, hogy több kapura volna szükség. De sajnos, a numero kettes-hármas-négyes kapunak a kulcsa már régesrégen elveszett, senki nem találja. Hogy kinyíljanak, ahhoz megrendelőlapra, lakatosra, ipari kapacitásra van szükség. Ezt elintézni valamelyik tisztviselő dolga volna. De ez a tisztviselő is ember. Mi van neki abból, hogy a fáradságos eljárást végigcsinálja? Kap ő ezért többet? Vagy ha nem csinálja, kap ő ezért kevesebbet? Nem kap. Hát akkor logikus. Gyömiszkélődjenek csak, akik mindenáron gyömiszkélődni akarnak.

Hát ennyit a csukott ajtók természetrajzáról. Lehet, hogy nyitott ajtókat döngettem?

Novobáczky Sándor

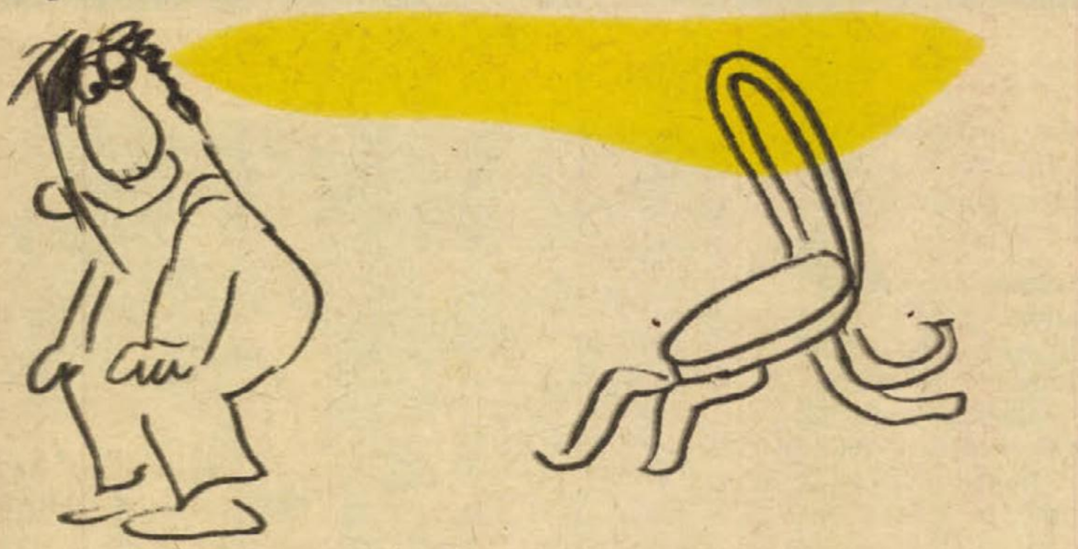


– Szívecském, még egy méter, és a kéglimben leszünk!

Megkérdeztük rajzolóinkat:

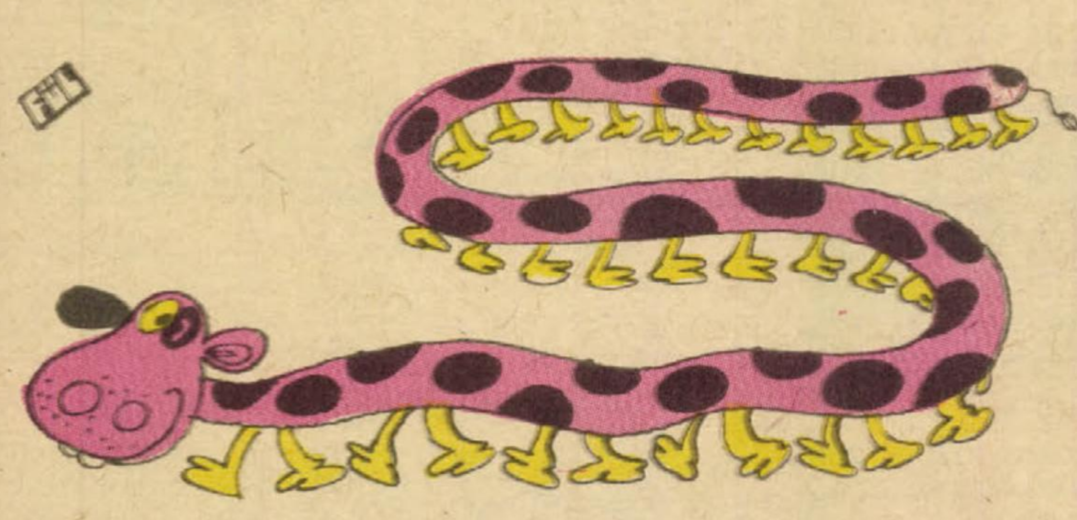
Mit mivel kereszteznének?

Sajdik Ferenc:



– A széket a kutyával, hogy füttyentésre odajöjjön.

Fülöp György:



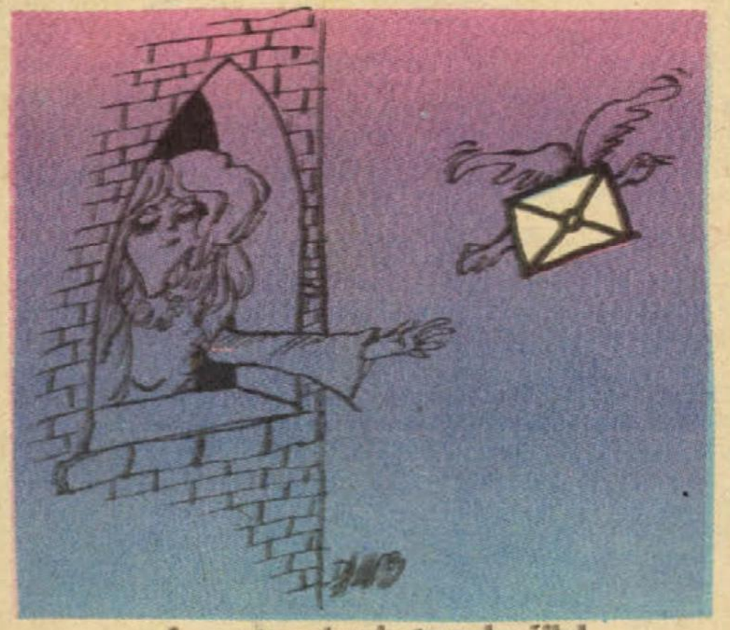
– A borjút a százlábúval. Akkor talán lehetne a vendéglőben rántott borjúlábat kapni.

Brenner György:



– A forintot a svájci frankkal.

Dallos Jenő:



– A postagalambot a levéllel.

Szűr-Szabó József:



– A tévétornát a valósággal.

Hegedűs István:



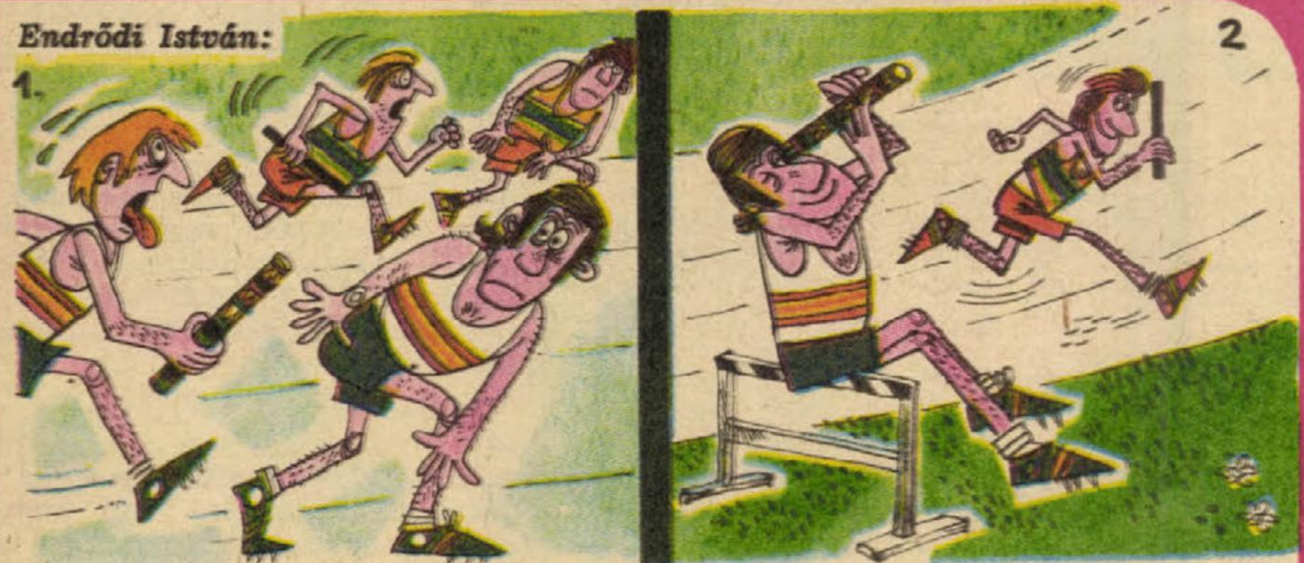
– A zsebszámolót a villanyborotvával.

Lehoczki István:



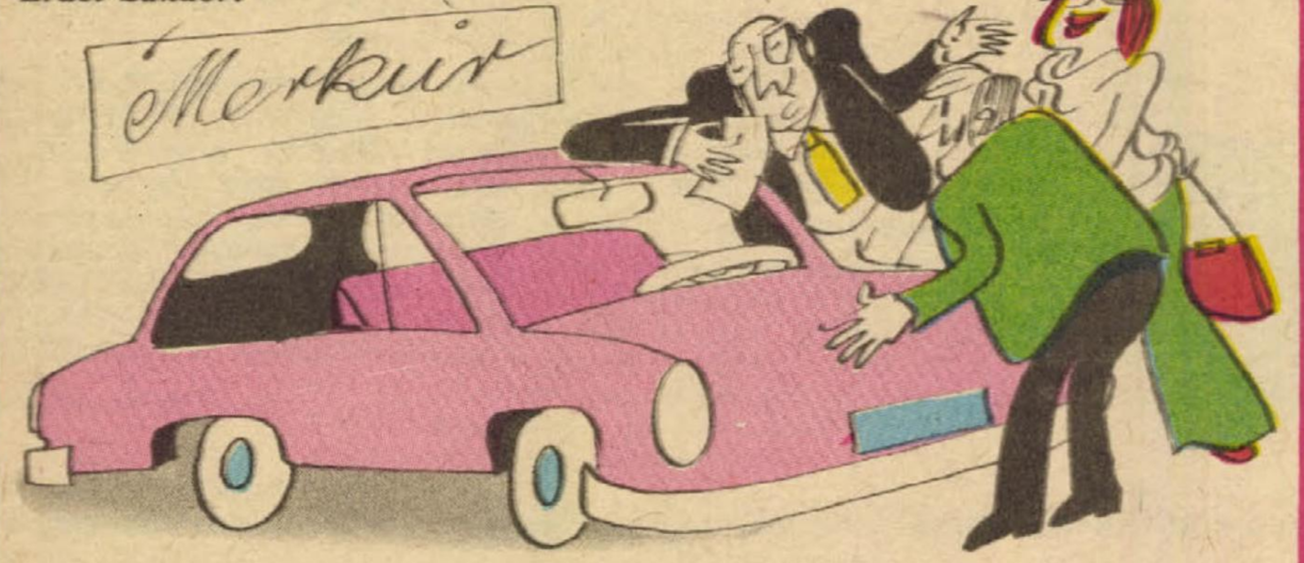
– A halat a marhahússal.

Endrődi István:



– A stafétabotot a kaleidoszkóppal, hogy ha valaki lemarad, legalább gyönyörködhessen.

Erdei Sándor:



– Az autót a kaméleonnal. Így az igényeknek megfelelően változtatná a színét.

Balázs-Piri Balázs:



– Az autóbuszutazást a tangóval.

TEGEZŐDÉS

Ernő barátommal ebédeltem a Vidám Verébben, amikor a szomszéd asztalhoz csinos, fiatal nő ült le egy férfi társaságában. Ernő barátom átköszönt a hölgynek: „Kezét csókolom!"

— Ki ez a csinos kis nő? — kérdeztem tőle.

— Ancsur Ancsurka, a Napraforgóhéj Begyűjtő Vállalat propagandistája — felelte.

Felálltam, és átmentem a szomszéd asztalhoz.

— Szervusz, Ancsurka!

— Tessék? — csodálkozott Ancsurka.

— Nem ismersz meg?

— Kihez van szerencsém?

Bemutatkoztam, de még utána is csak pislogott.

— Ne haragudjon, de én önt nem ismerem!

— Hogyhogy nem ismersz? Hiszen évek óta tegeződünk.

— Én magával?

— Igen, te velem. Legutoljára tíz perccel ezelőtt tegeztél le egy falragaszról, amikor rám szóltál, hogy „Gyűjtsd a fáradt napraforgóhéjat".

— De én önt nem is ismerem!

— Ki van zárva, akkor nem tegeznél.

— Ne szemtelenkedjen a menyasszonyommal — szólt közbe az asztalnál ülő fiatalember.

— Nem szemtelenkedem, csak visszategezem őt. Ha neki szabad, akkor nekem is szabad. Tegnap este a feleségemmel sétáltam a Körúton, amikor leszólított.

— Én magát?

— Igen, rám szóltál egy falragaszról, hogy „Ne felejtsd el a napraforgóhéjat összesöpörni". Erre a feleségem féltékenyen rám támadt, hogy fiacskám, honnan ismer téged az a nő, hogy tegezni merészel. Persze én hebegtem, habogtam, hogy nem is ismersz, de a feleségemnek én beszélhetek, nem hitte el.

— De én tényleg nem ismerem.

— Mégis tegezel, és tegez engem minden propagandista az újsághirdetésekben, falragaszokon. Ide figyelj, Ancsurka! Öt éve kormánykitüntetést kaptam, s az Elnöki Tanács elnöke, amikor átadta a kitüntetést, magázott, és amikor később pártfegyelmit kaptam, az ellenőrző bizottság elnöke sem tegezett, pedig jóval idősebb volt nálam. Csak te tegezel engem, meg a propagandista kollégáid.

— Igaza van, kedves ügyfelünknek — pirult el Ancsurka —, ezért ígérem, hogy a jövőben mindig magázni fogom a hirdetéseken is.

— Csak ezt akartam hallani! Köszönöm szépen, kezét csókolom, a viszontlátásra — búcsúztam el tőlük, és visszamentem az asztalomhoz befejezni az ebédet.

— Tegnap este a körúton sétálgattam a feleségemmel, amikor egyik falragaszról fiatal nő szólt rám: „Ön is gyűjtse a napraforgóhéjat".

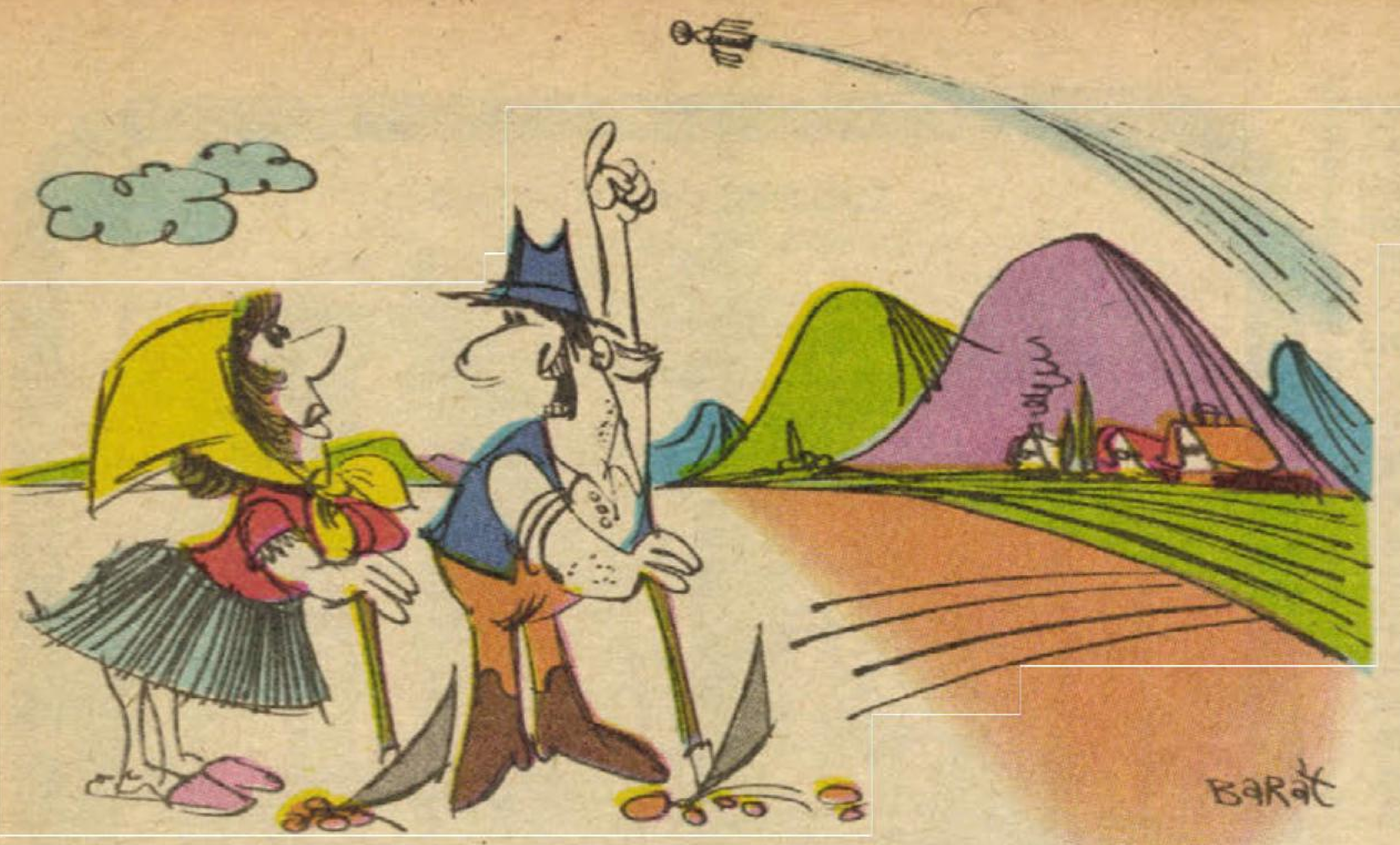
— Mi az összevesztetek? — kérdezte a feleségem. — Ez a nő eddig tegezett téged.

— Nem is ismerem — mondtam dadogva.

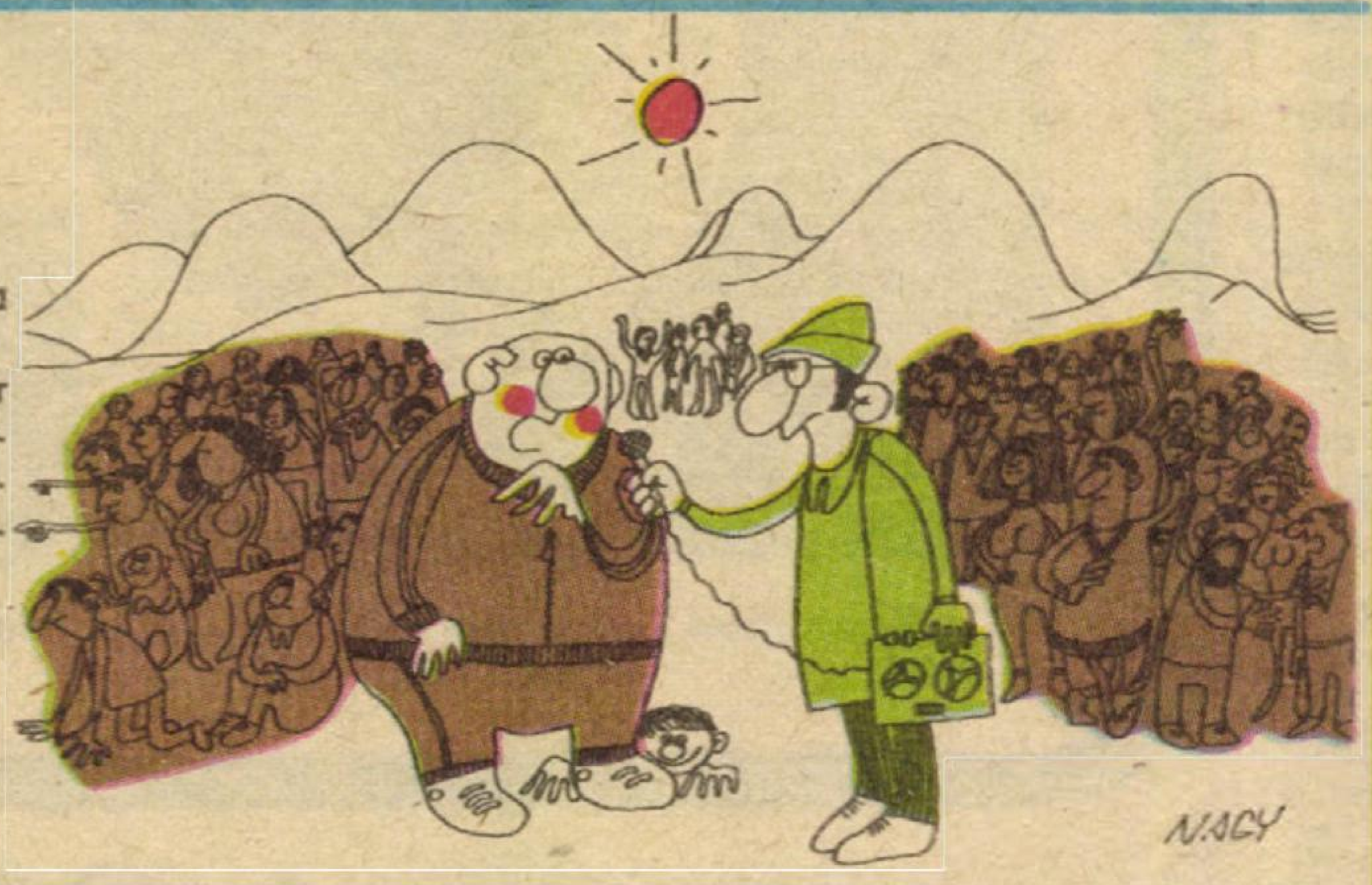
A feleségem gúnyosan végigmért:

— Ki hiszi ezt el neked? Ha nem ismerne, akkor biztosan tegezne . . .

Miklósi Ottó

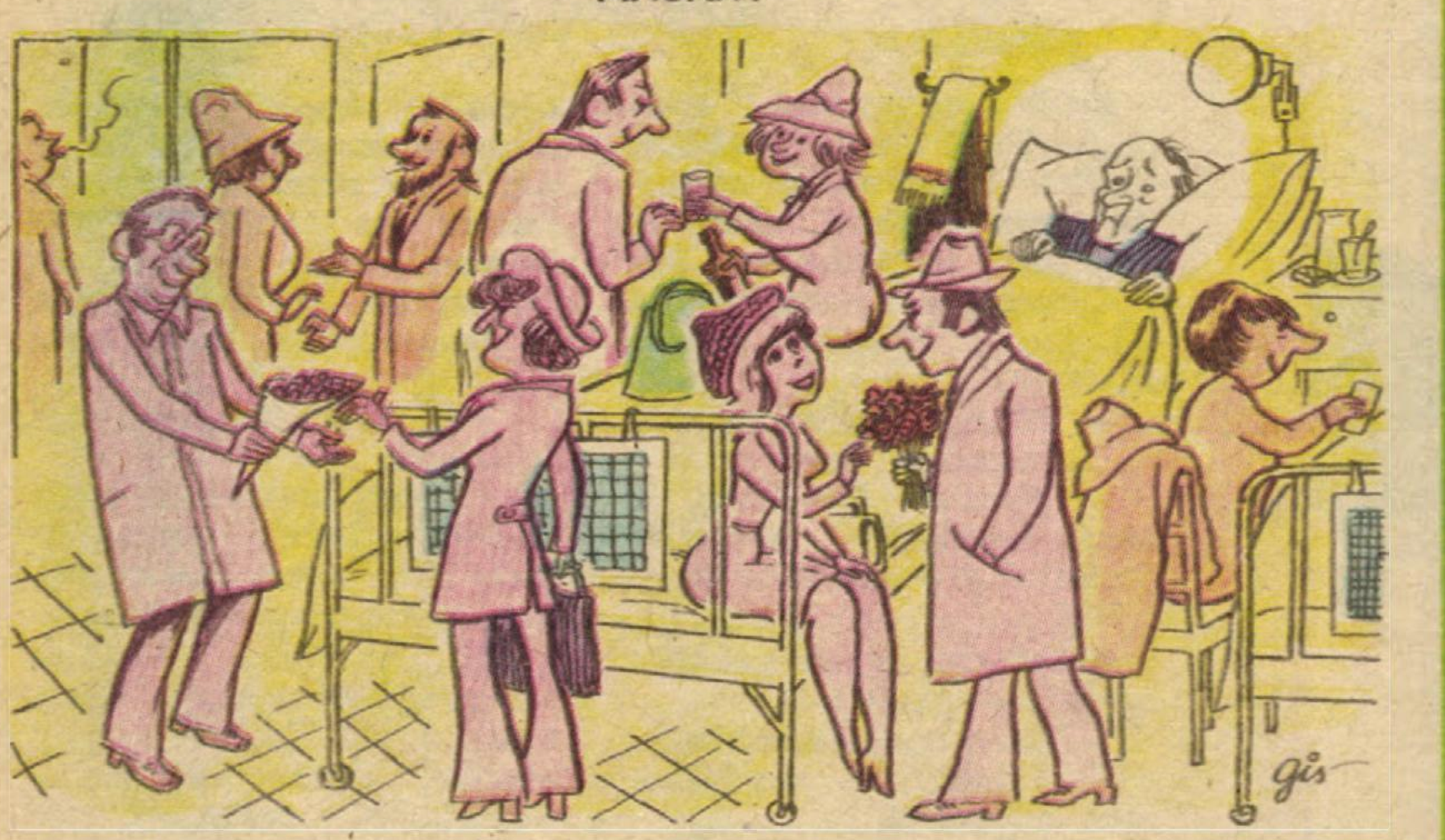


– Mosolyogj, Julis, a műhold geológiai felvételeket készít a földről.



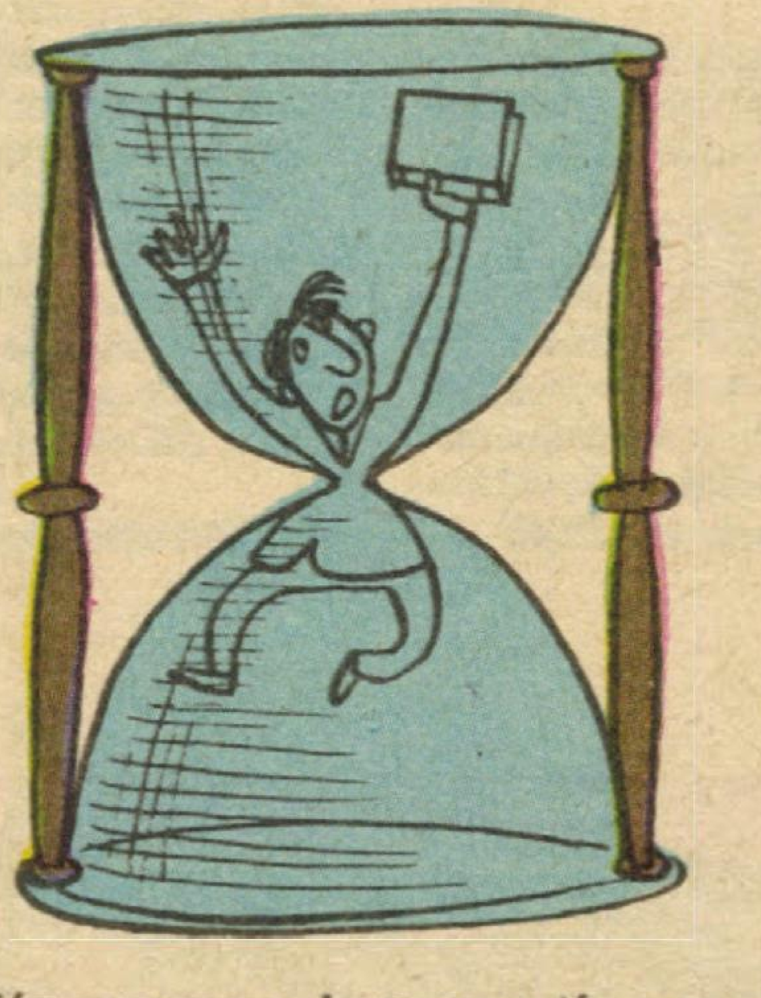
– Imádom a tömegsportot, mert sok ember között nem látszik, hogy semmit sem csinálok.

MAGÁNY



Tanulmányi szabadság

Most már nagyon izgat a dolog! A huszonegy nap tanulmányi szabadságból szabad szombat miatt levontak egy napot, a félévi vizsgákra kivettem tíz napot, maradt tíz nap. De hogyan lehet tíz nap alatt megtanulni a dialektikus materializmust?! Csak az ellentétek egységén és harcán keresztül. Azért tanulok, mert egész évben nem tanultam, de most tíz napig éjjel-nappal tanulok, s akkor ez ugyanaz, mintha egész évben tanultam volna.



Még szerencse, hogy van tíz nap tanulmányi szabadságom! De mit lehet megtanulni tíz nap alatt?! Mindegy, meg kell próbálnom a lehetetlent. Ma vasárnap van, ünnepnap nem tanulok... Holnap korán reggel kelek...

Most hétfő reggel van, s már elmúlt tíz óra. Nem leszek bolond tanulmányi szabadságom idején hajnalban kiugrani az ágyból! Nézzük, mit játszanak a mozik?! ...Ahá! Ez az. Most ráérek, ezt a filmet megnézem, aztán délután jöhet a világnézet!

Ha már tanulmányi szabadságon vagyok, ebéd után csak lepihenek egy félórácskát! Most nagy szükségem van a pihent agyra. Elvégre nem vagyok már húszéves! Este főzök egy jó kávét és megeszem a reneszánsz filozófiáját, meg a klasszikus német filozófiát is!

Nézzük csak! Most szerda dél van, itt a tankönyvben pedig az anyag fogalma. Hű a mindenit! Az anyagról jut eszembe, hogy el kell mennem a szabóhoz próbálni. Külön mázli, hogy tanulmányi szabadságon vagyok, most ráérek. De holnaptól aszkétaéletet élek!...

Tegnap csütörtök volt és ma péntek?! Az nem létezik! Mit csináltam tegnap? Miféle oksági összefüggésem volt, hogy nem tanultam? Jaj, de furdal most a lelkiismeretem!... Mi ez a cetli itt az asztalon? Ahá, a hétvégi bevásárlás listája. Igaz. Most, hogy tanulmányi szabadságon vagyok, le kell vennem ezt a gondot a feleségem válláról. De szombat-vasárnap nem adok magamnak egy perc szabad időt sem! Úgy tanulok, mint egy eminens...

Már megint hétfő van. Ez egyszerűen fantasztikus! Ha az ember tanulmányi szabadságon van, úgy szalad az idő, hogy semmire sem marad ideje. Hol a tankönyvem? Hány fejezet van benne?... Hát ez elég sok! Tizenegy fejezet. Tíz napra! Mit gondolnak ezek?! Miért terhelnek túl engem negyvenéves fővel?!

Most már szorít a hurok! Négy nap alatt kell átnéznem az egész könyvet. Az ajánlott irodalomra már nem is marad időm. Kész kabaré! Négy nap alatt háromszázhetvenhárom oldal! Azt hiszik talán, hogy négy nap alatt becsületesen fel lehet készülni ilyen hatalmas anyagból?!

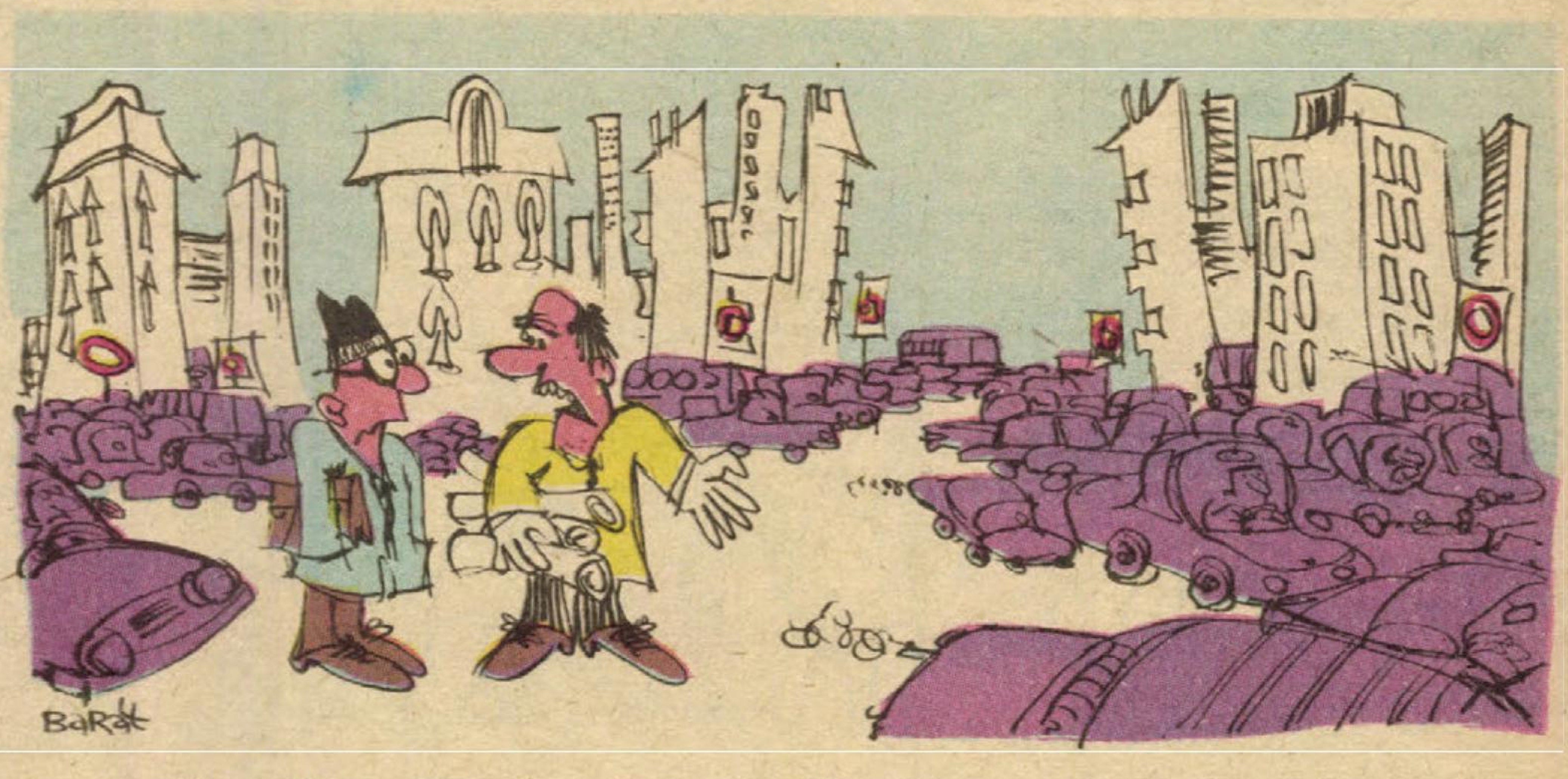
Már csak három napom van. Elolvastam húsz oldalt. Kérdem én, hogy miért nem tanultam évközben?! Akkor most nem kellene izgulnom. Ilyen izgatottan nem tudok tanulni! Rám jött a lámpaláz...

Kellett nekem vén fejjel tanulni?! Úgy elszaladt a tíz nap, mint a pinty... Kénytelen leszek azt mondani a vizsgán, hogy munkahelyi, meg családi problémám volt. Nem kaptam tanulmányi szabadságot, nem hagytak tanulni. Az orrom előtt fogyott el a tankönyv... Éppen most festettünk. Külföldi kiküldetésen voltam. Kivették a mandulámat...

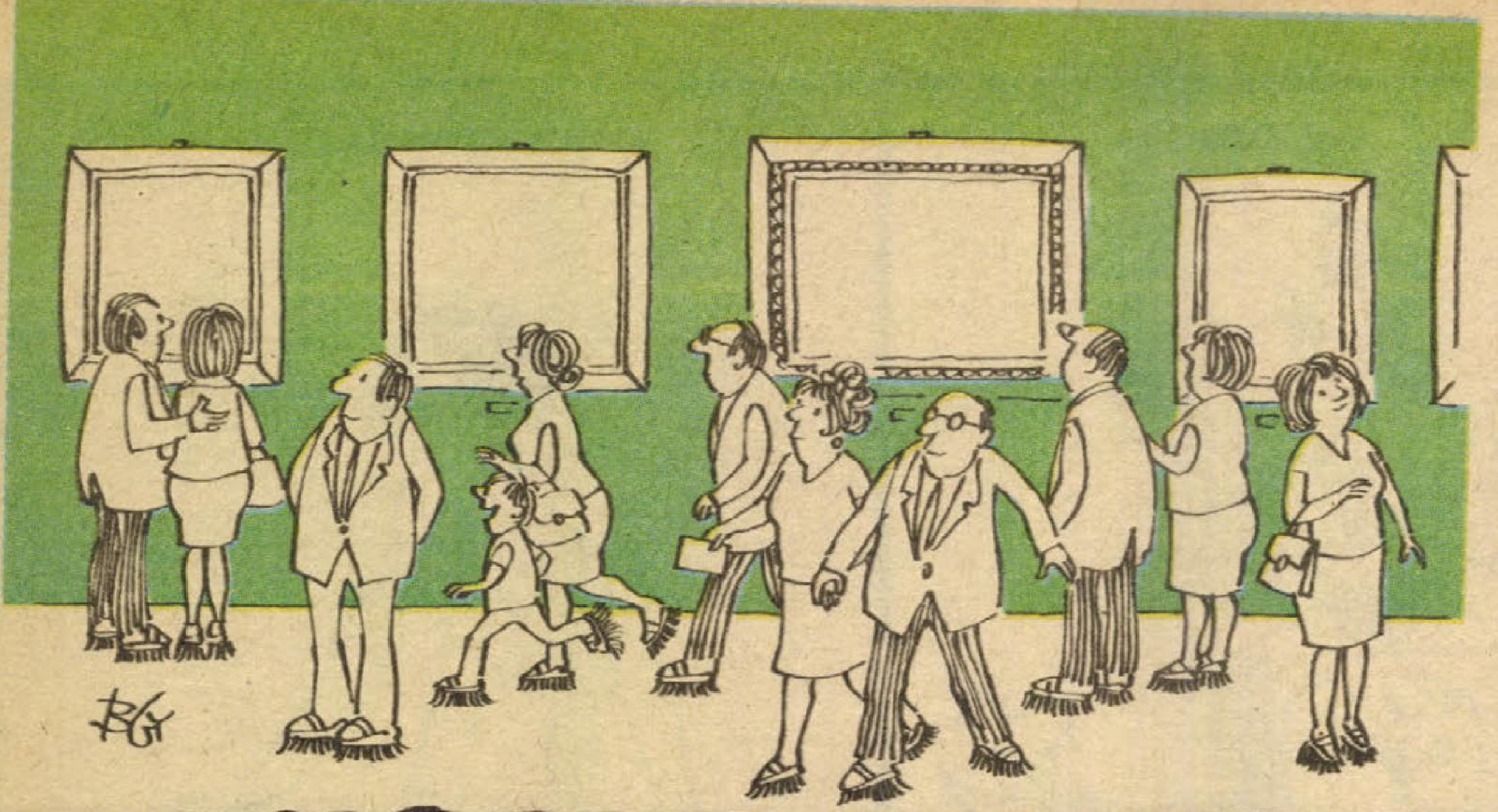
Jó, hogy mondtam! Ennyi problémára megadták az elégségest. Ősszel elkezdem a másodikat. De nem leszek még egyszer ilyen könnyelmű! Nem aprózom el a húsz nap tanulmányi szabadságomat! Januárban veszem majd ki az egészet, akkor igen olcsó, kedvezményes utakat hirdet az IBUSZ.

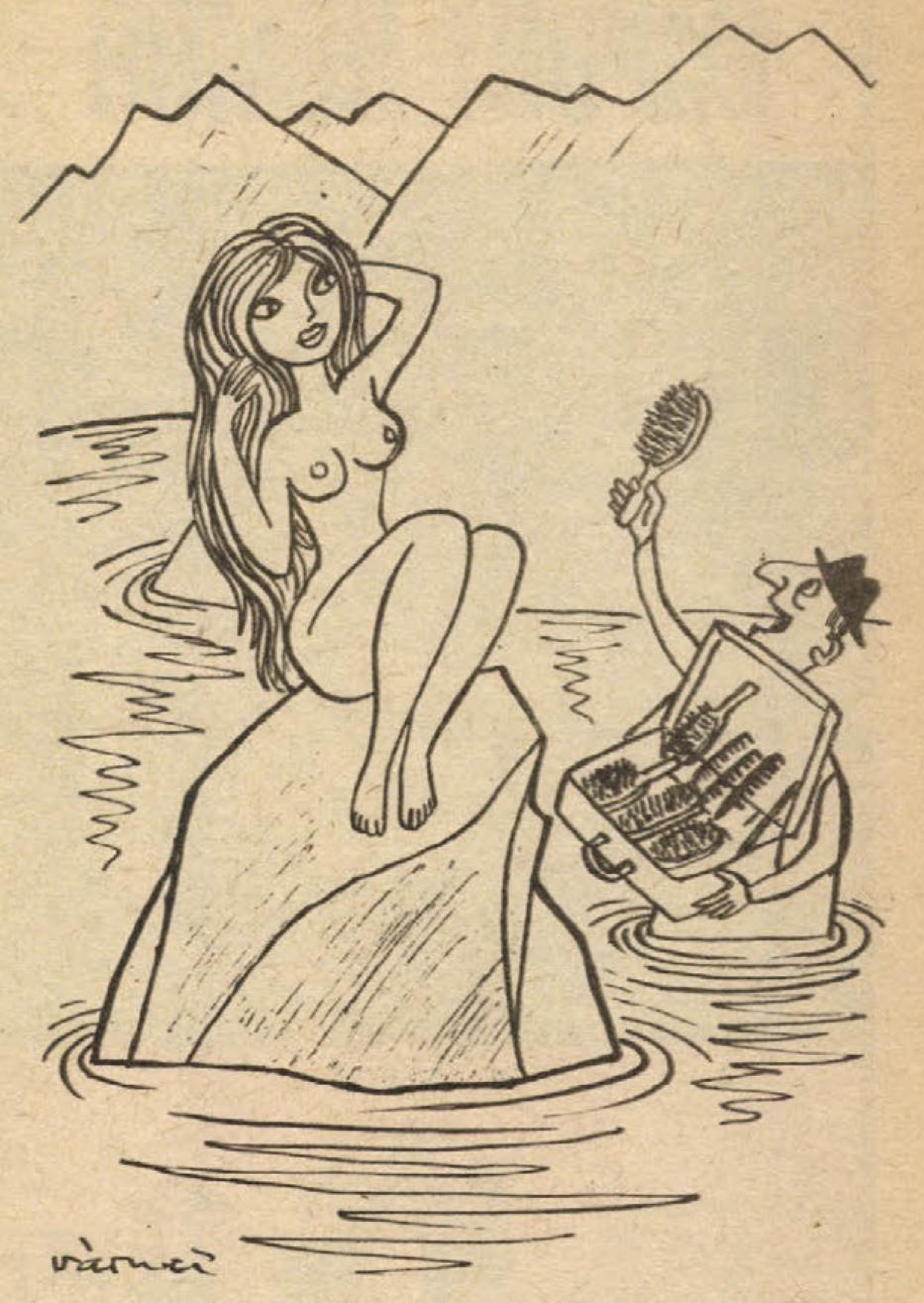
Tormai László

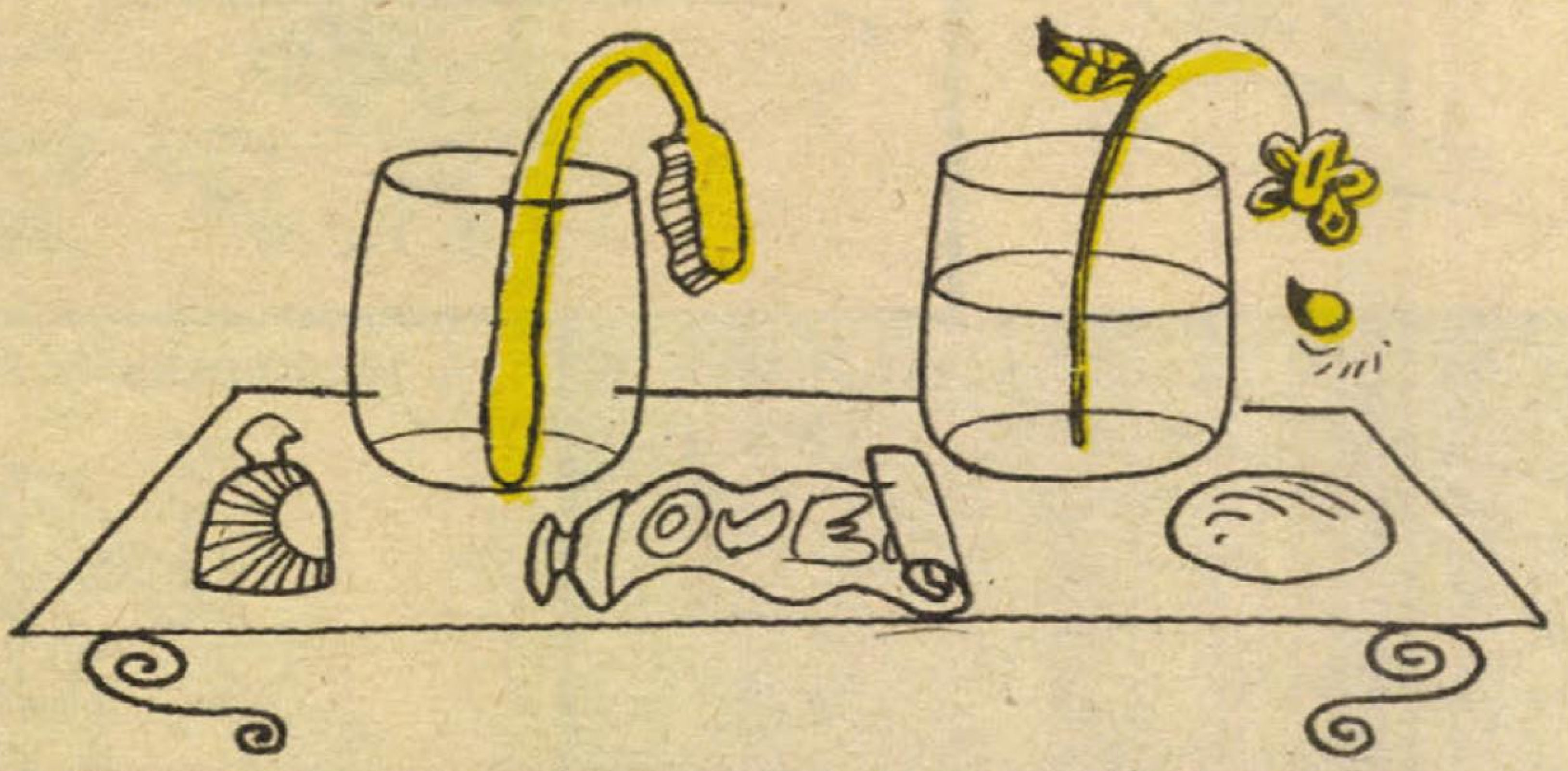
CSŐD

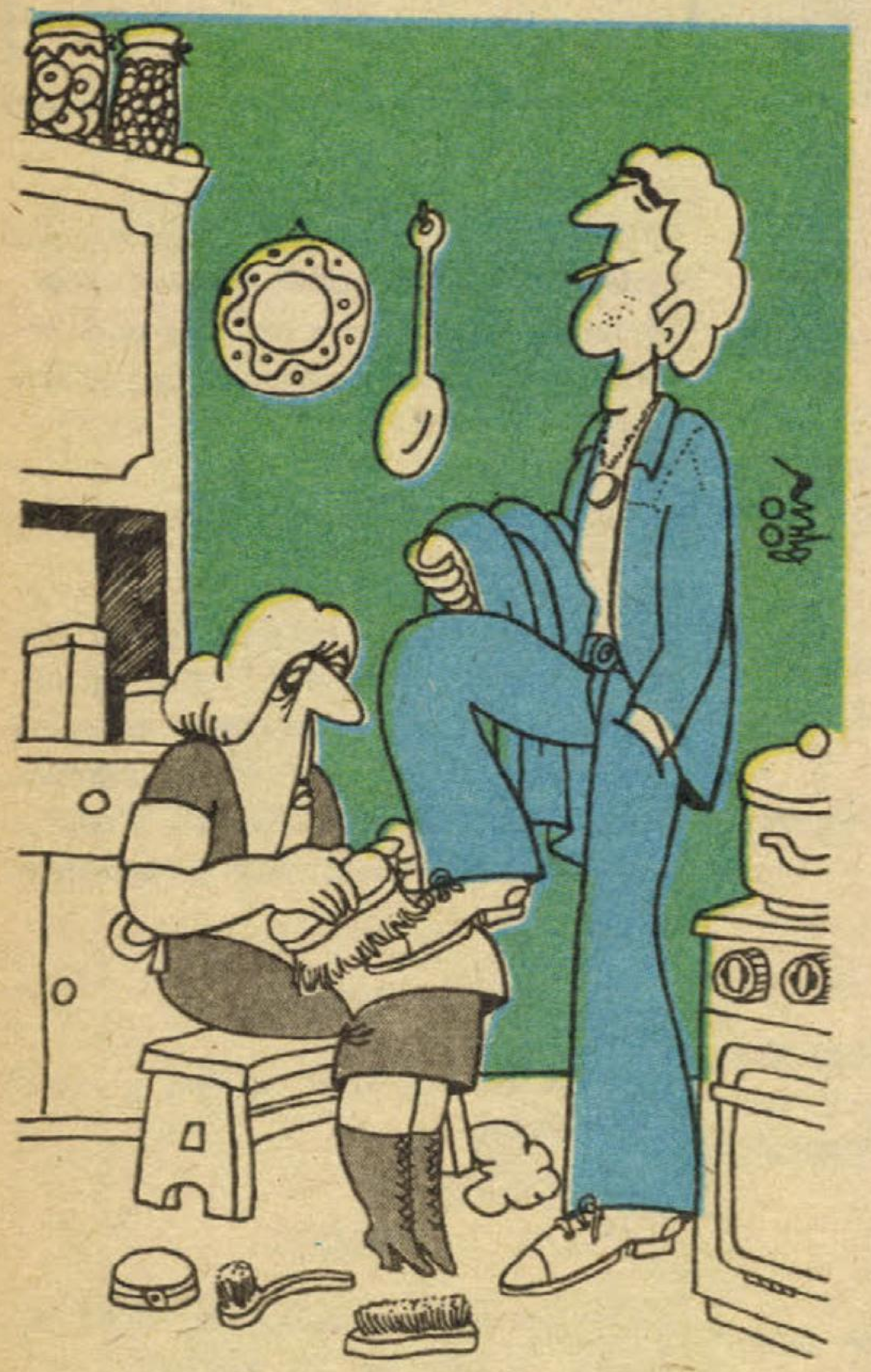


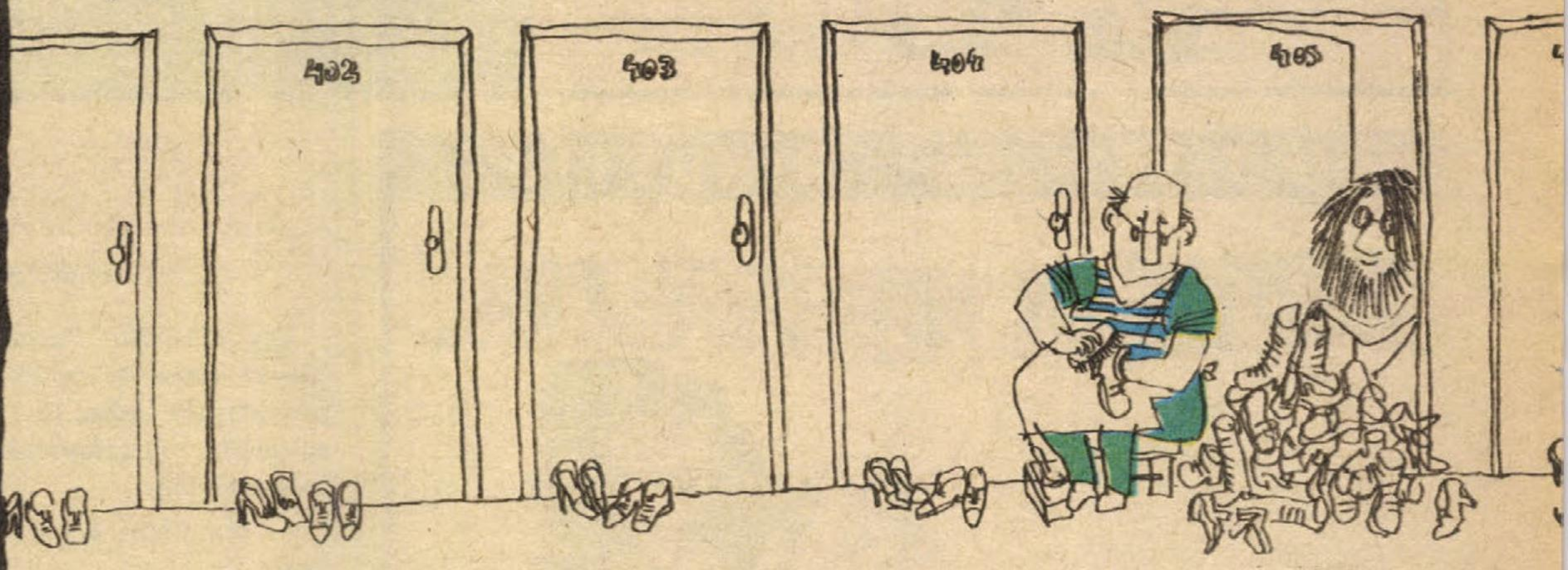
– Nincs több terelőutunk, amivel mentesíthetnénk a terelőutak forgalmát.







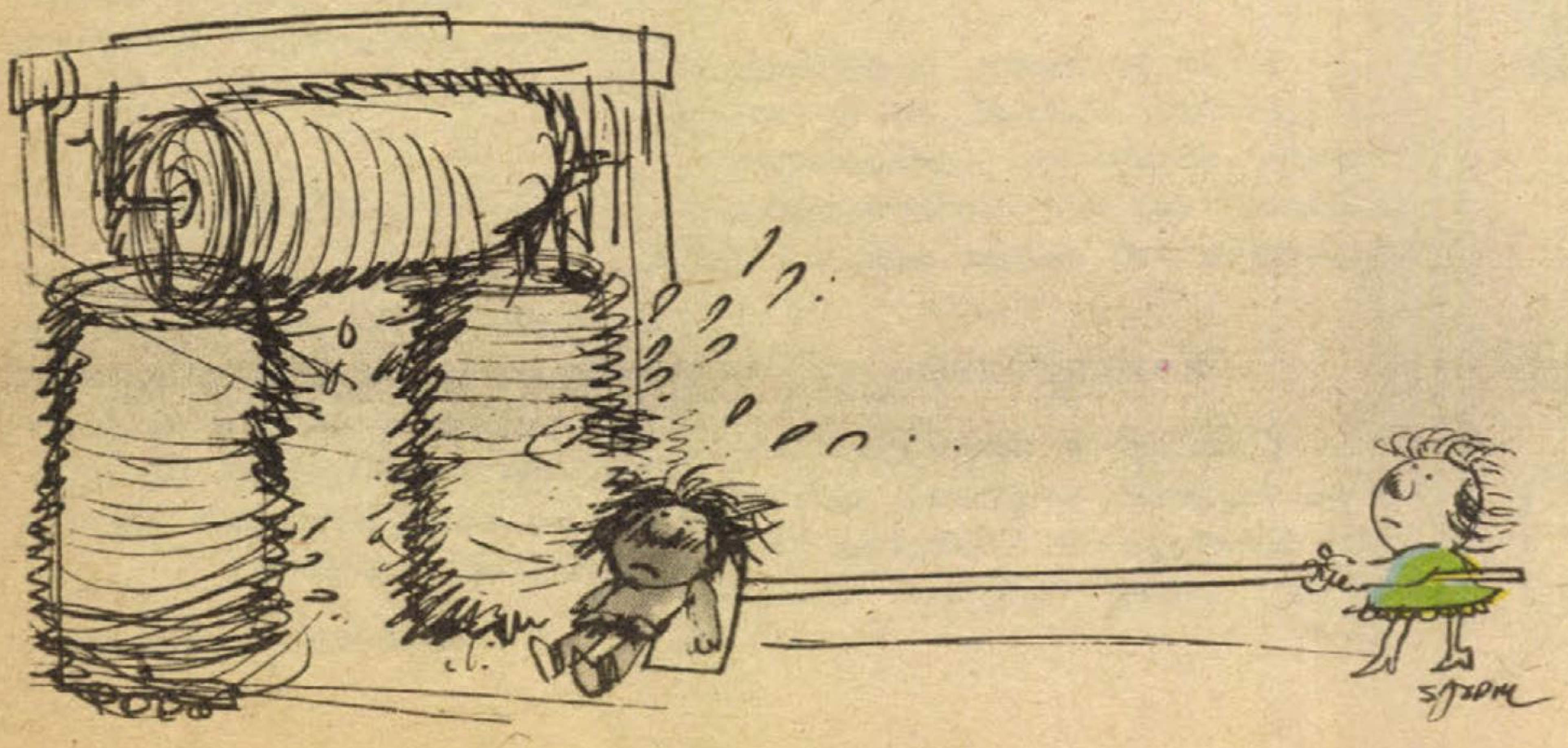




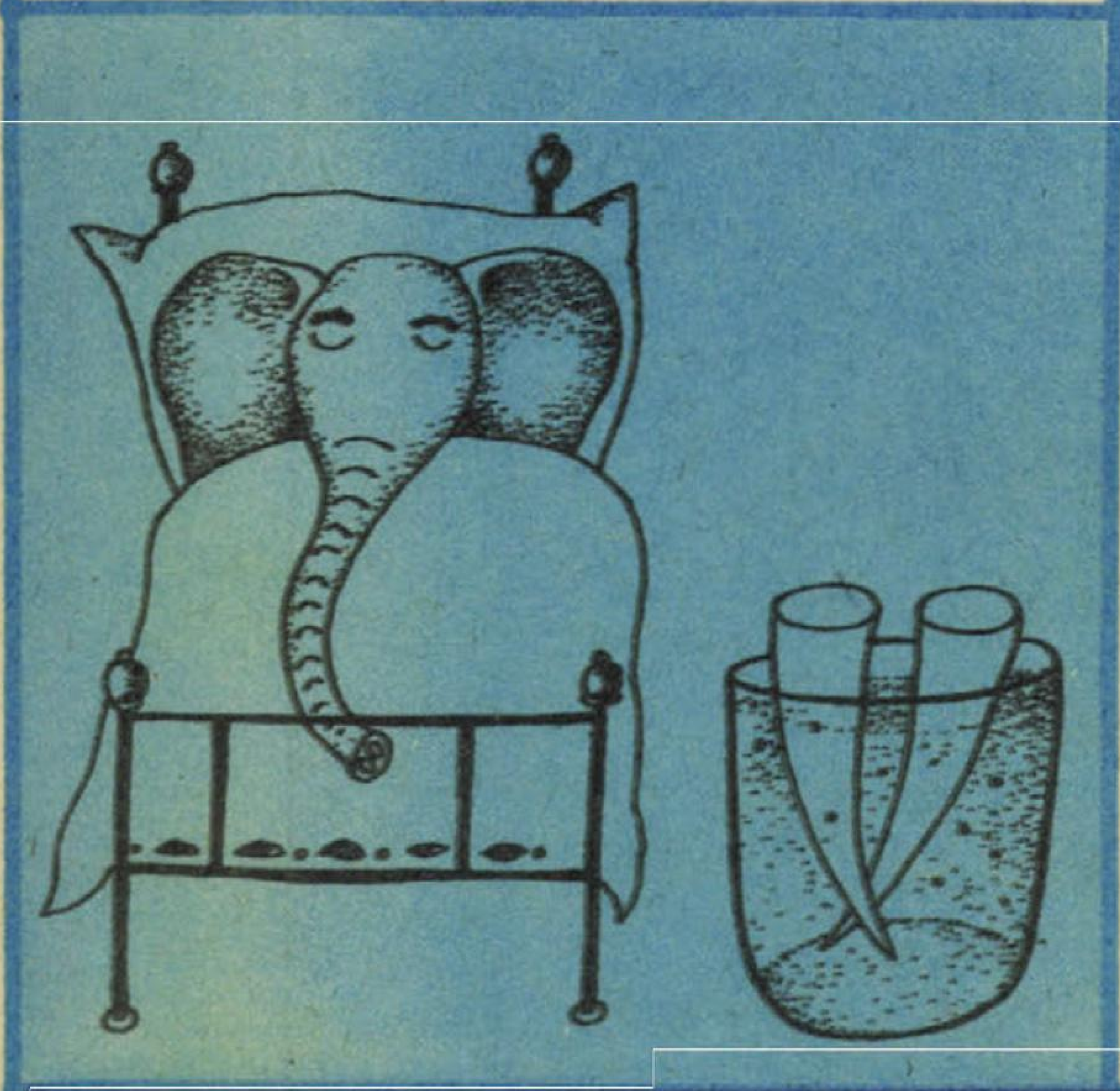
KEFE

BRENNER, VÁRNAI, FÜLÖP, BALÁZS-PIRI, LEHOCZKI, SAJDIK, DALLOS





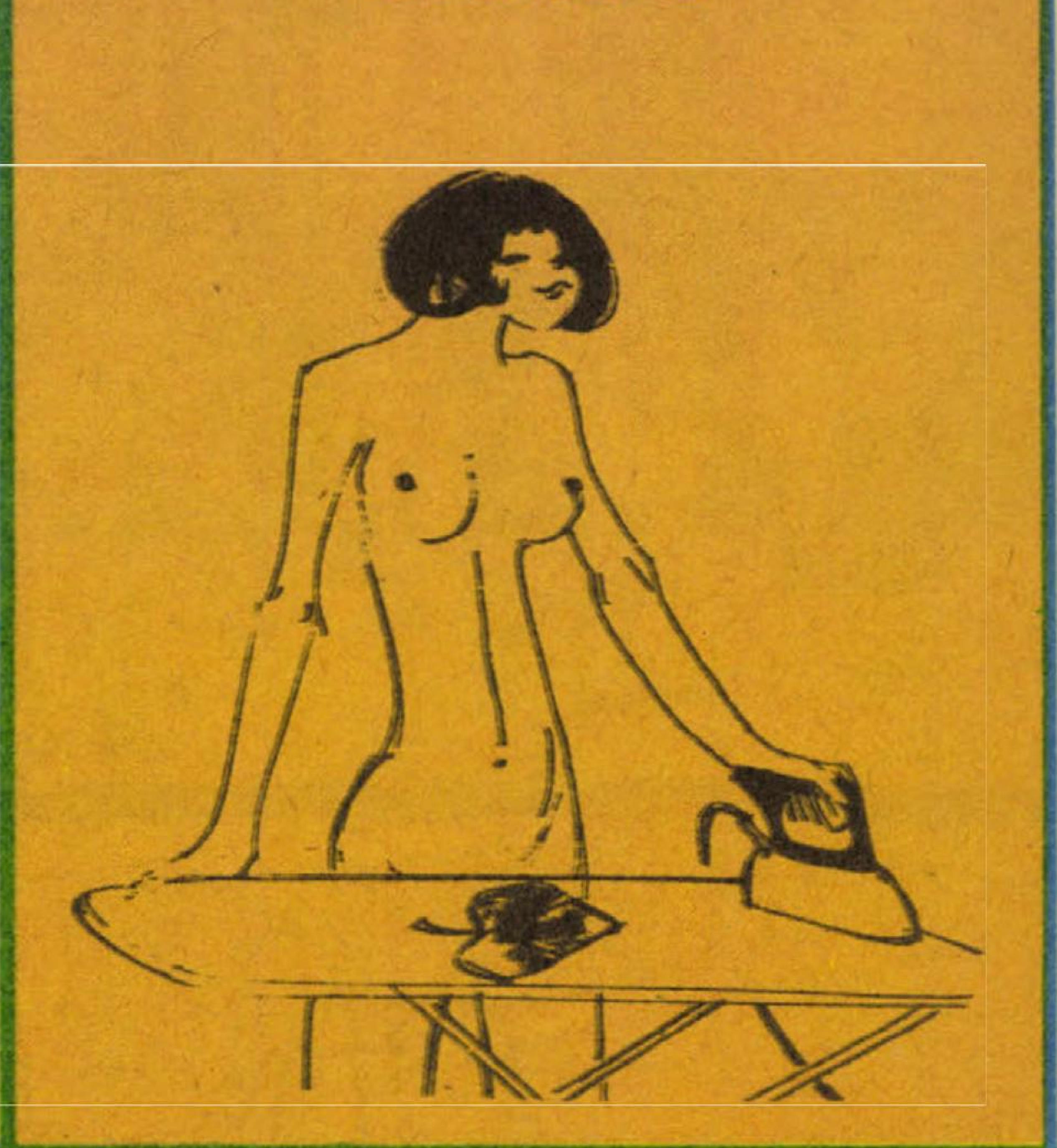
IMPORT HUMOR



BOMBALÖVÉS



KOSZTÜMVASALÁS



A GYŐZTES



TUDÁSSZOMJ



A MESTERDETEKTÍV PÁCBAN



SZILÁNKOK

VILLAMOSON

Egy százkilós fiatalember a lábamra tapos az autóbuszon. Aztán hallgatagon bámulja az elsuhanó házakat. Szarkasztikus hangon megszólalok:

— Bocsánat, hogy a lábamra léptt!

Mire ő:

— Kérem, nem történt semmi. Emberek vagyunk.

ALBÉRLET

GYERMEKTELEN HÁZASPÁRNAK KIADÓ EGY KÜLÖN BEJÁRATÚ, KÉTAJTÓS SZEKRÉNY.

AGGÓDÓ SZÜLŐ

— Kislányom, olyan fiatal vagy. Ráérsz még férjhez menni... negyedszer.

SZERETET

— Te is szeretetre, megértésre, gyengédségre áhítozol, én is szeretetre, megértésre, gyengédségre áhítozom. Így hát mindkettőnknek keresnünk kell valaki mást...

KASSZASIKER

— Csak azt a színdarabot vagyok hajlandó megnézni, amihez nem kapok jegyet. Viszont ha nem kapok jegyet, hogyan nézzem meg?

SZÜLŐI HÁZ

— Én olyan gyerek vagyok, aki ragaszkodik a szülői házhoz. Most, hogy az apámat és az anyámat kitettem a házból még jobban ragaszkodom hozzá...

NEON

— Egy olyan neonreklámot helyeztünk el a körút legforgalmasabb pontján, amelynek egyetlen betűje sem ég. Így aztán szerencsére nem is reklámozza vállalatunk rendkívül gyenge szolgáltatásait.

REGÉNY

Van, akinek kész regény a munkakönyve.

KÖLTŐ

— Számomra csak két költő létezik. Mindkettő én vagyok.

KEZDŐ ORVOS

Fizetésnapon a jószívű markecoló egy százforintost csúsztatott a fiatal doktor zsebébe.

AUTÓS HÁZASPÁR

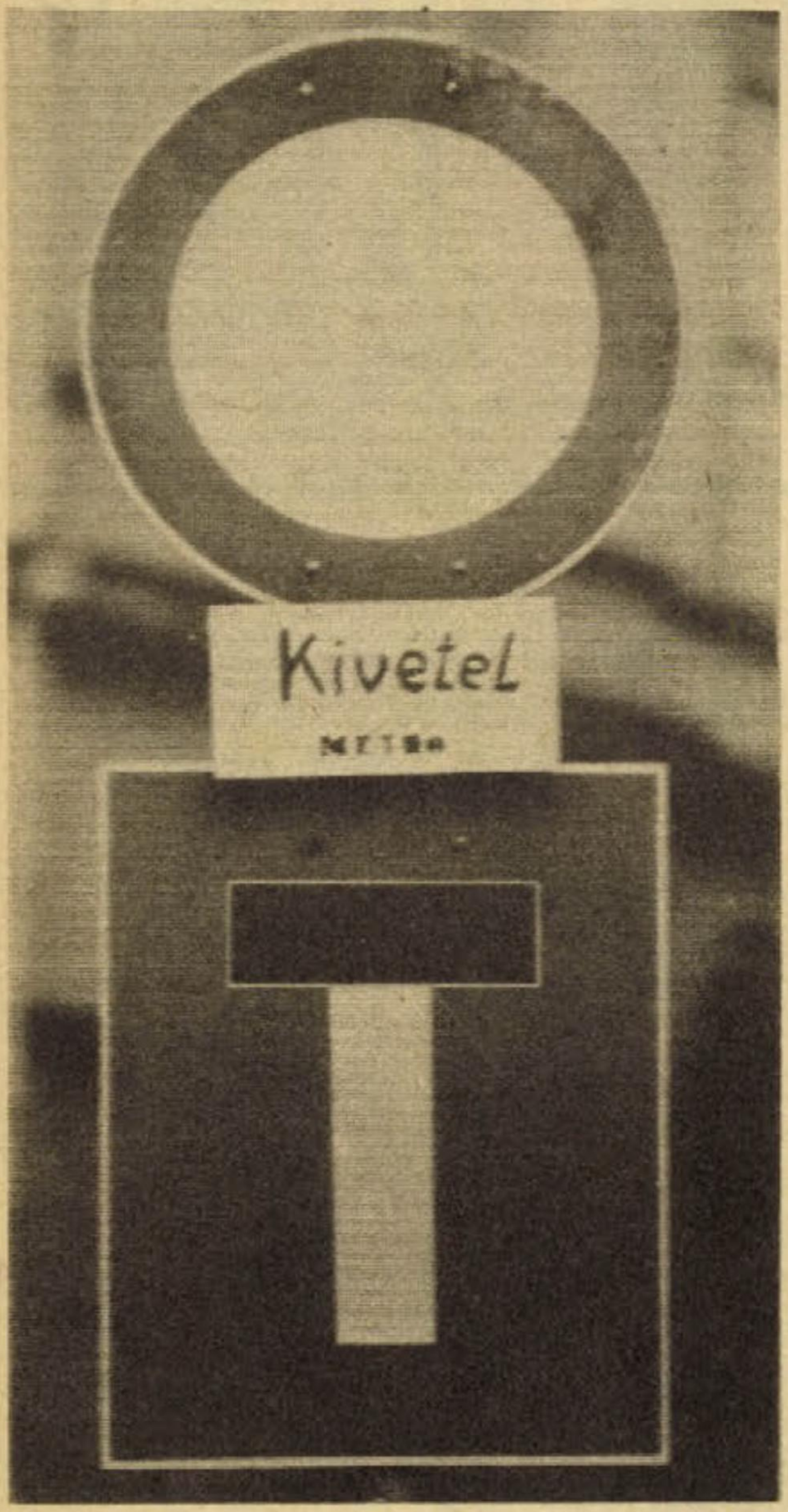
Kovácsék autót vettek. S miután mindkettőjüknek van jogosítványuk, a férj nagylelkűen így szólt:

— Hétköznap én vezetek és természetesen vasárnap is. Az egyetlen szabadnapodon nem fárasztlatod magad vezetéssel.

Galambos Szilveszter

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.



Tetszik érteni: mindenfajta jármű behajtása tilos. Csak a metró teheti be a lábát, de az is zsákutcába jut.
(Gáti György felvétele)



Saját portájukat nemcsak karbantartották, hanem jól meg is ropogtatták...
(Tolnán fényképezte Szablár Béla)



Mi a manó?!
(Óbudán fotózta Métrai István)

KULCSKERESESŐK

Helyes. Aki kereses, az találál.
(A Néző c. lapban fedezte fel Varga Mihály)

A velúrtapéta ragasztásához kétszer szűrt és nem nagyon kedves csirizt kell használni. A velúrtapétát felragasztáskor nem szabad tenyérrel nyomkodni, ne-

De lehet talán kevéssé ellenszenves enyvet is!
(Az „Építők szakipari munkái" c. könyvből ollózta Domonkos István, szegedi olvasónk)



Aszongyák

hogy a pisai ferdetorony a múlt évben 1,2 mm-t dőlt előre.

Na jó, ne is tessék mondani, tudom én azt jól, hogy nem hálás dolog egy vállalatnál, illetve bocsánat, ez csak a szokás hatalma, egy toronynál a ferdeségekről beszélni, a legszerencsésebb esetben is könnyen azt mondhatja rá a vállalat, bocsánat, már megint megbotlott a nyelvem, a torony igazgatója (ha van ilyen), mi az, hogy ferdeség, nincs ott semmiféle ferdeség, inkább én ferdítem el a tényeket, és jobb, ha hallgatok, mert kidobnak, és nem mindegy (de mennyire nem mindegy), hogy az embert egy vállalattól dobják ki, vagy egy toronyból, szóval én, mint közismerten óvatos (ha nem magamról volna szó, hanem másról, azt mondanám, hogy gyáva) ember máris visszavontam az egészet, nem is olyan ferde az a torony, vagy ha ferde is egy kicsit, igazán jól áll neki, hiszen még azt is mondhatják, hogy micsoda, ez a torony nekem ferde, na ne mondjam, nézzem meg a saját vállamat, az mennyivel ferdébb, pedig én sokkal fiatalabb vagyok (mármint a toronynál), na mindegy, ha igazságos akarok lenni, a pisai ferdetoronynak éppen az a szerencséje, hogy ferde, ha nem volna ferde, hanem szép egyenes, egyszerűen beleszürkülne a világ rengeteg tornyának hosszú sorába, senki se beszélne róla, aminthogy a babonás emberek szerint szerencsét hozó négylevelű lóherének is az a szerencséje, attól lett népszerű, hogy abnormálisan négy levele van, nem úgy, mint a normális lóherének, három, amellyel ez okból még a legesleg-babonásabb emberek se törődnek.

Azt hiszem, maga a pisai ferdetorony tiltakozna ellene a legélesebben, ha valamilyen építészeti bravúrral megpróbálnák kiegyenesíteni.

(gergely)

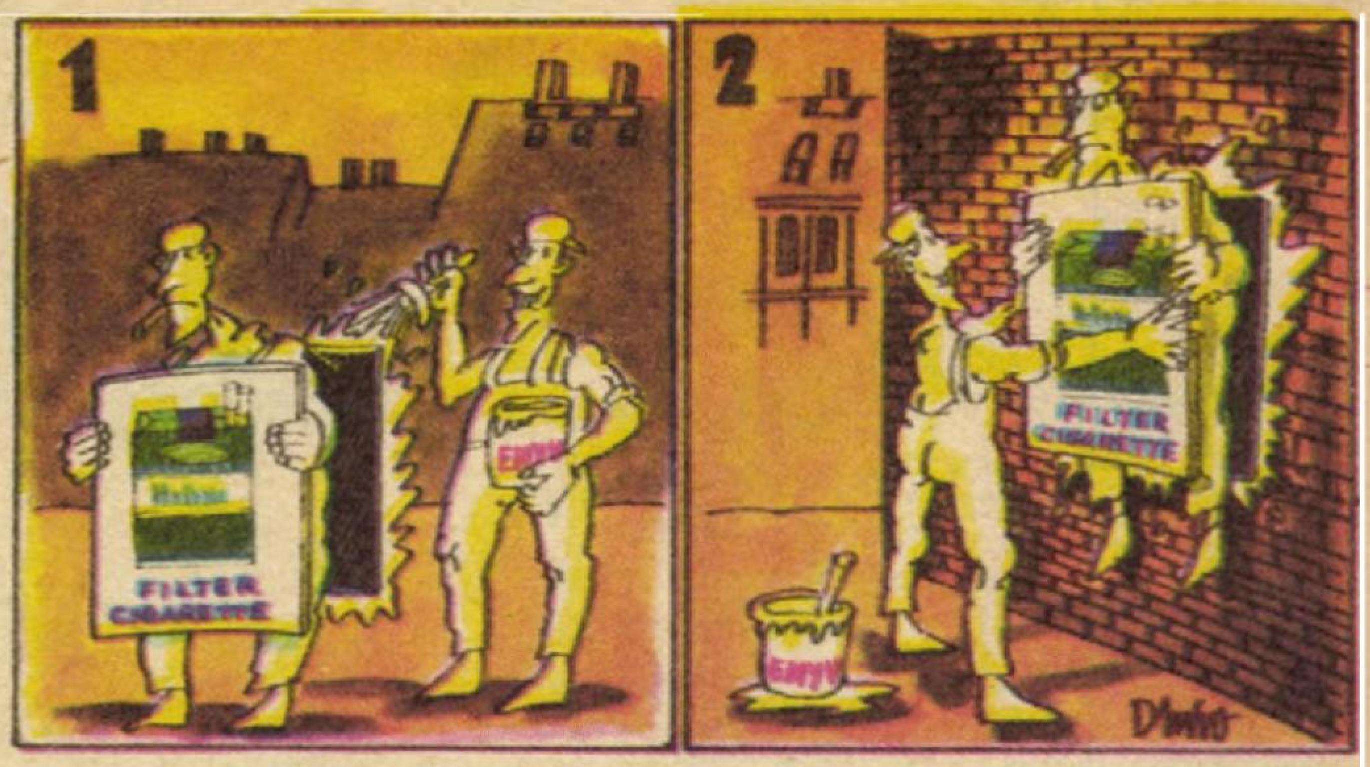
Fiatal karikaturisták stúdiója

Bemutatkozik:

DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ

1951-ben születtem, Budapesten. Érettségi után a Képzőművészeti Főiskolára jelentkeztem, de nem vettek fel. A Kossuth Nyomdában dolgozom. 1970 óta közli rajzaimat a Magyar Ifjúság és a Füles. Több karikatúrám megjelent már a Ludas Matyiban is, nem teljesen ismeretlenül állok tehát most a kedves olvasók elé rajzos reklámparódiámmal.











TRIBÜN

Wilt Chamberlaintől, a profi kosárlabdázás 218 centi magas csillagától egyszer megkérdezték: tulajdonképpen milyen érzés ilyen ménkű nagy embernek lenni?

— Gondoljatok a bibliára — volt a csüggedt válasz. — Ki szerette Góliátot?

Don Sutton, a Dodgers veterán játékosa mondta:

— Ijesztő, milyen gyorsan vénül az ember a sportban. Az első évben te vagy az az ügyes újonc. A második szezonban te vagy az a beleváló kis játékos. Aztán a harmadik évben már mindenki csak úgy szólít: öreg.

Kevin Keegan, az angol futball gólkirálya mesélte diákkoráról: Az egyik tanév elején az udvaron fociztunk az osztállyal. Jött a testnevelő tanár, ő is beszállt. Öt perc alatt három gólt lőttem mellette. Akkor megkérdezett, hogy miért nem jelentkeztem az iskolai válogatott edzésén. Mondtam, hogy jelentkeztem, csak ő kidobott, mert tehetségtelennek talált.

Rod Lavert, a profitenisz koros csillagát megkérdezték, játszott-e már máskor is West Orange-ban?

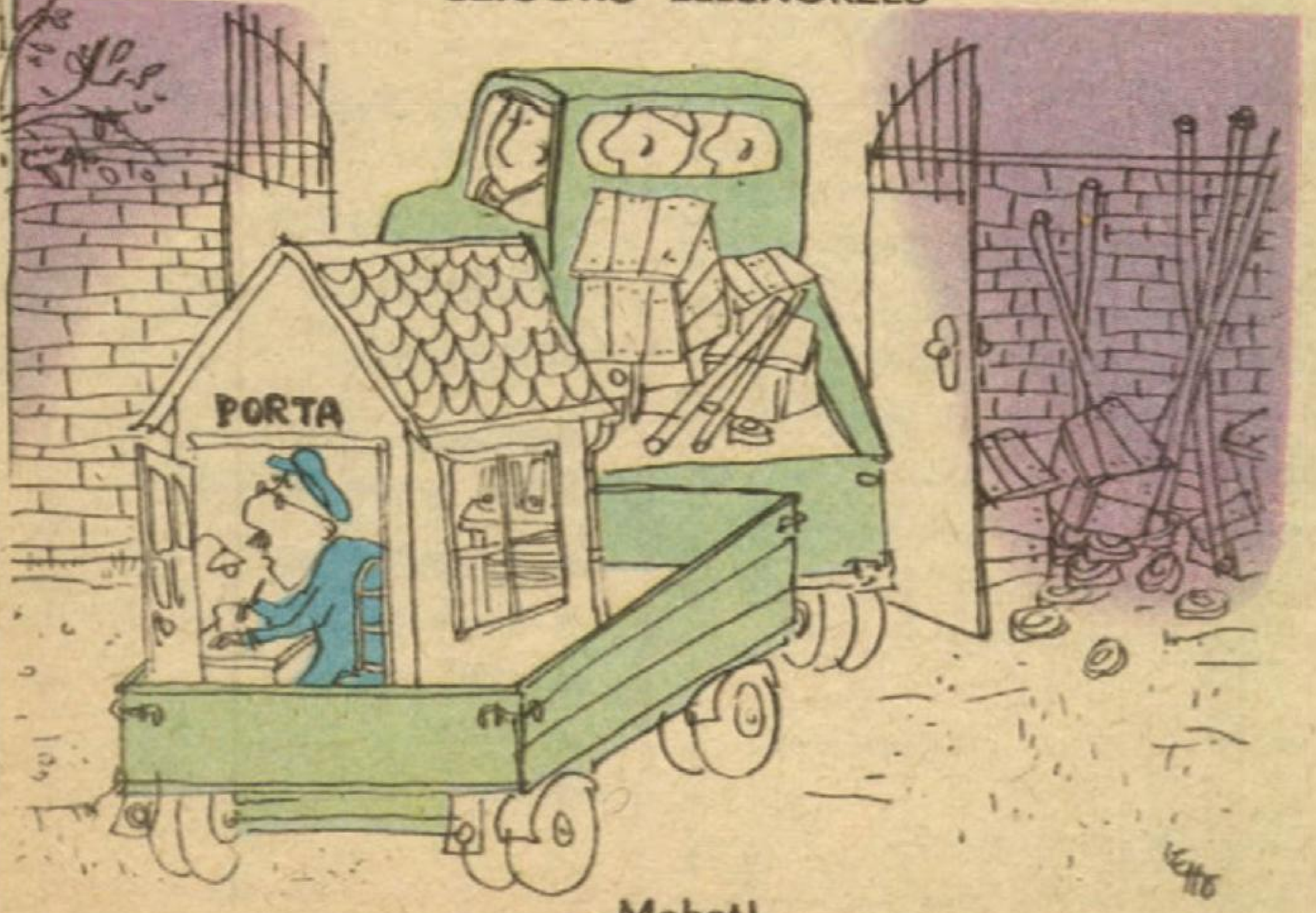
— Kellett, hogy játsszam — mondta az ausztrál. — Az a kocsma nagyon ismerős nekem ott a stadionnal szemben.

Óriási botrány tört ki a Trebes—Gineskas rögbimérkőzésen. Nem a pályán, a tribünön. A két francia kiscsapat szurkolói — lehettek vagy kétszázan — egymásnak estek és vitéz verekedésbe kezdtek. A mérkőzés félbeszakadt, a játékosok szelíden álldogáltak a füvön, és várták, mikor folytathatják végre. Az egyik harcost be is vitték az őrszobára és megkérdezték: miért csinálta?

— Én Coubertin híve vagyok — mondta büszkén a szurkoló. — Vele együtt vallom: a részvétel a fontos.

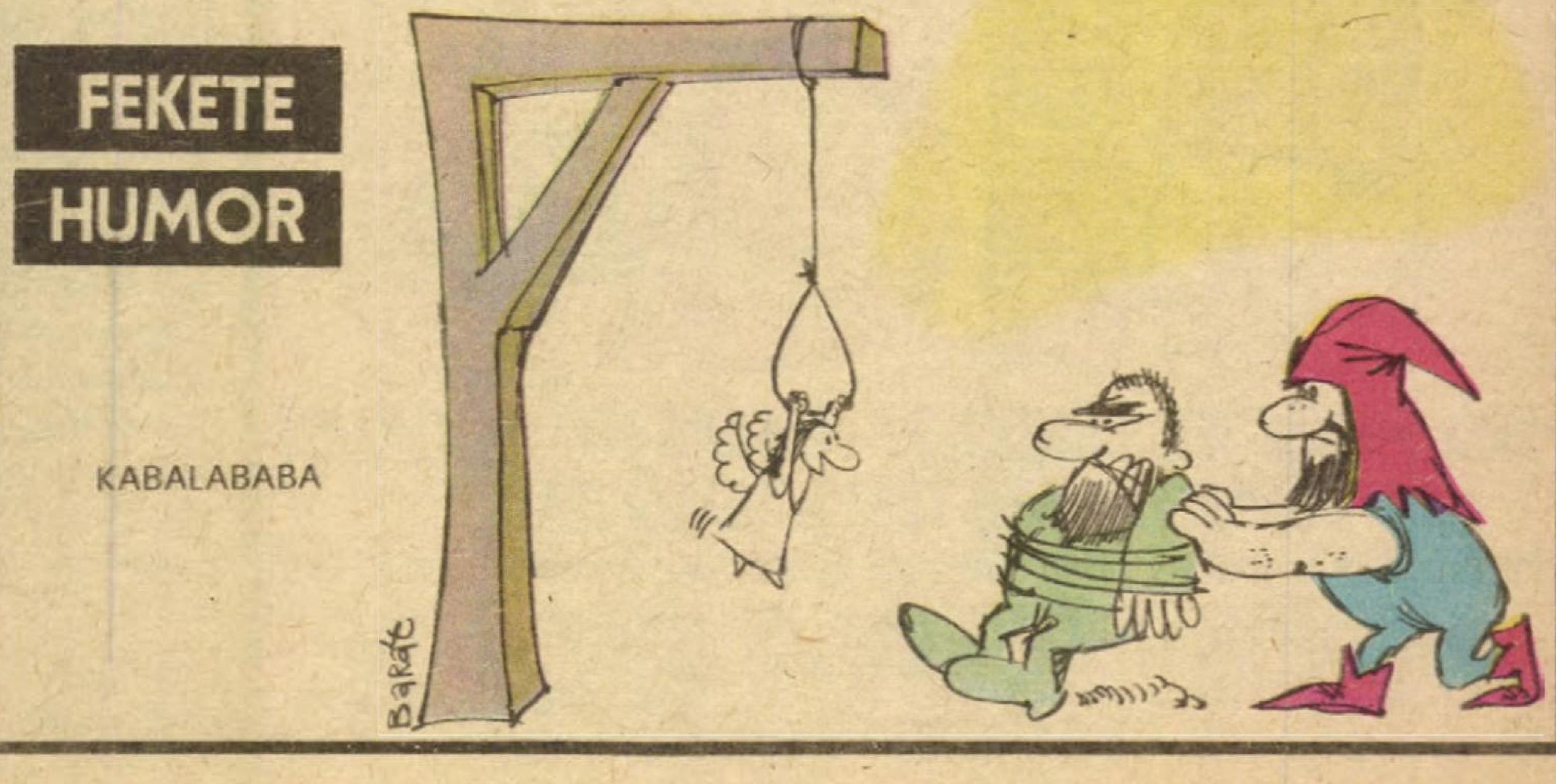
(p. p.)

SZIGORÚ ELLENŐRZÉS



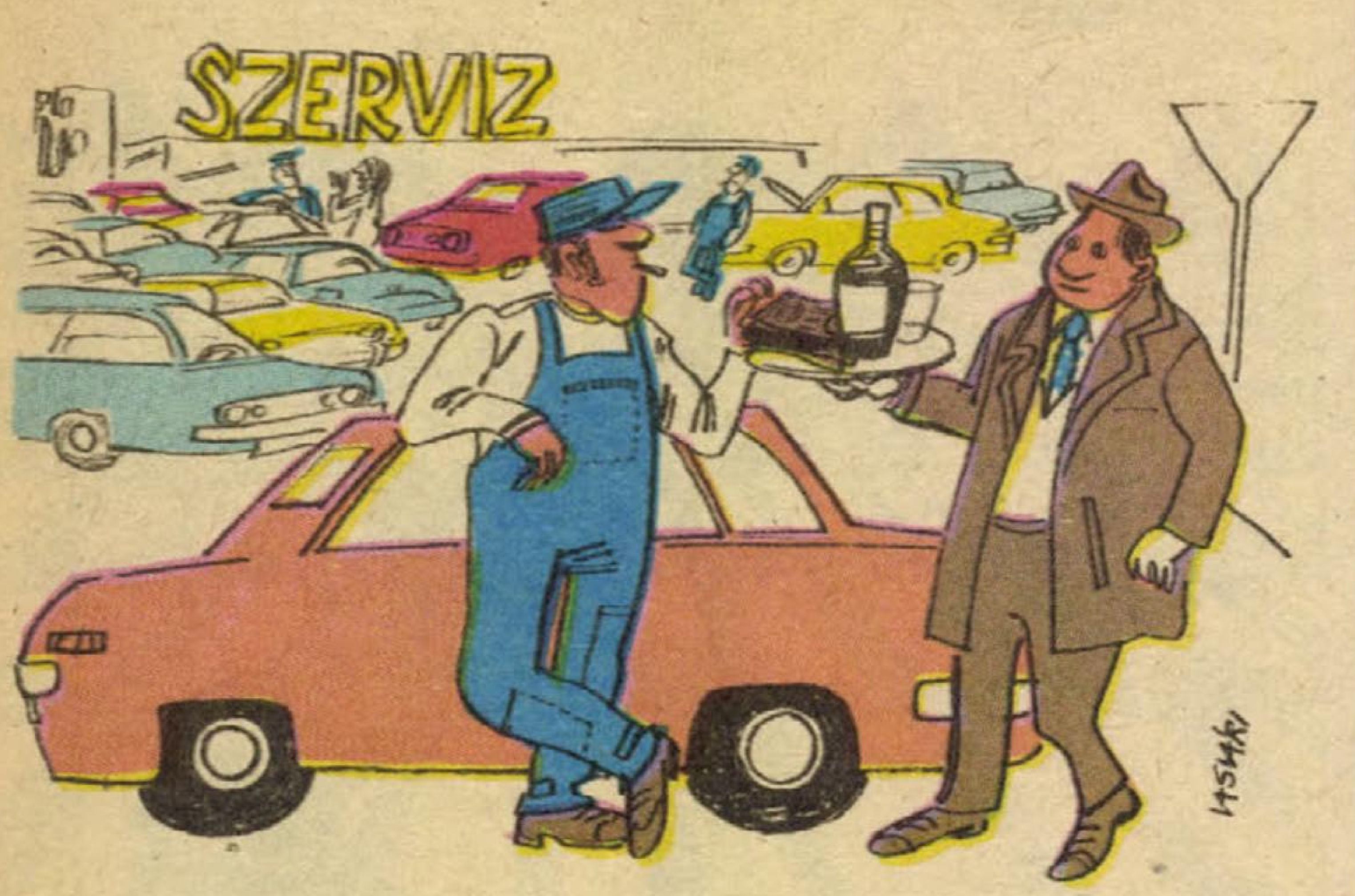
– Mehet!

FEKETE HUMOR

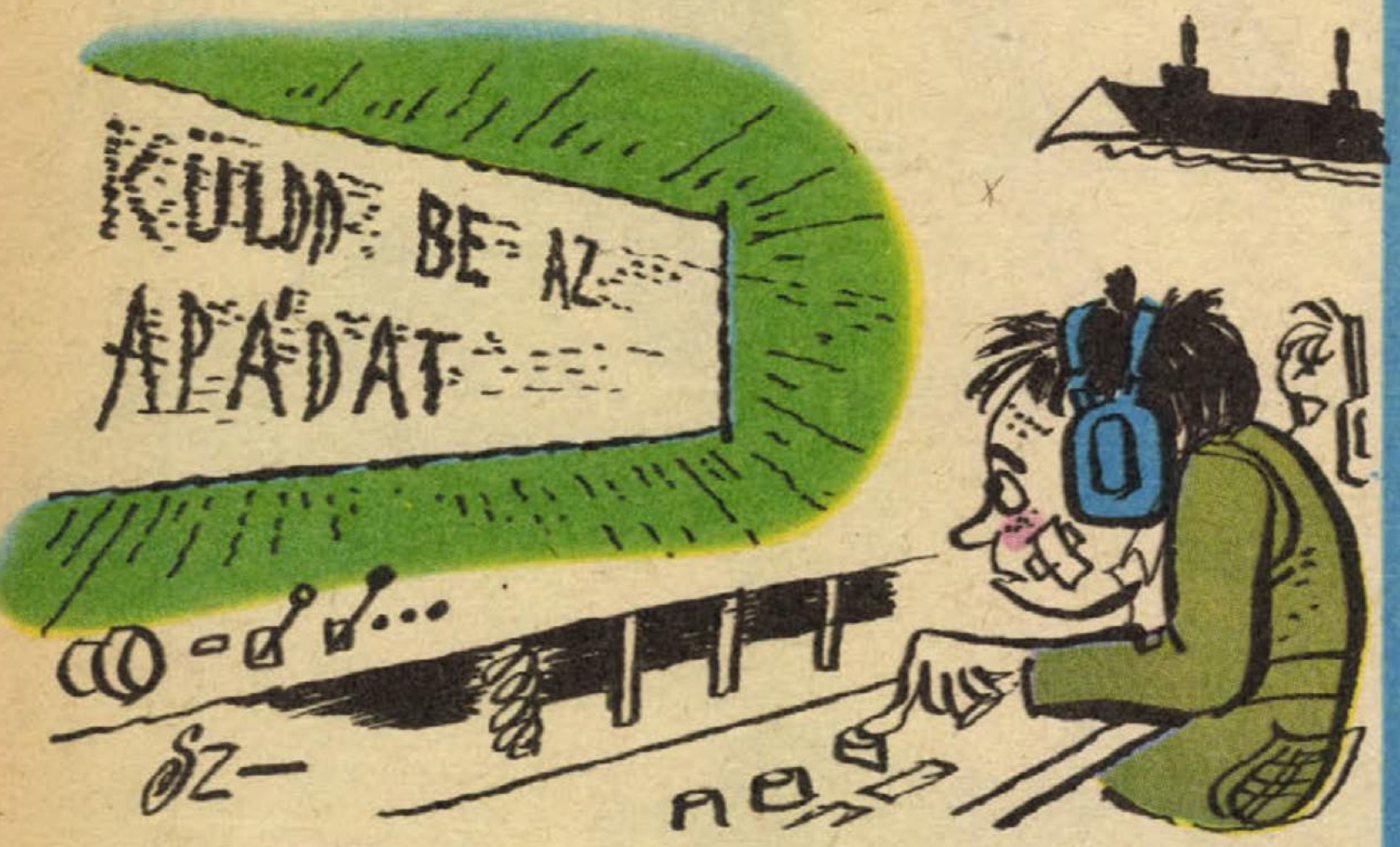


KABALABABA

SZOLGÁLTATÁS



OKTATÓGÉP



FUTÓ-GYORSASÁG



HÁTHA VALAKI NEM ISMERI



— Ez a kabát kérem valódi kesztyűbőrből készült!
— Aha, azért van öt ujja...

*

— Férjezett? — kérdi a bíró a tanútól.
A hölgy felsóhajt.
— Hajadon — diktálja a jegyzőkönyvbe a bíró.
— Nős? — kérdi a bíró a másik tanútól.
A férfi felsóhajt.
— Nős — diktálja a jegyzőkönyvbe a bíró.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

•

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. 1/4 évre: 22,50 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
77.2308/2-18 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25 504

Oscar Wilde

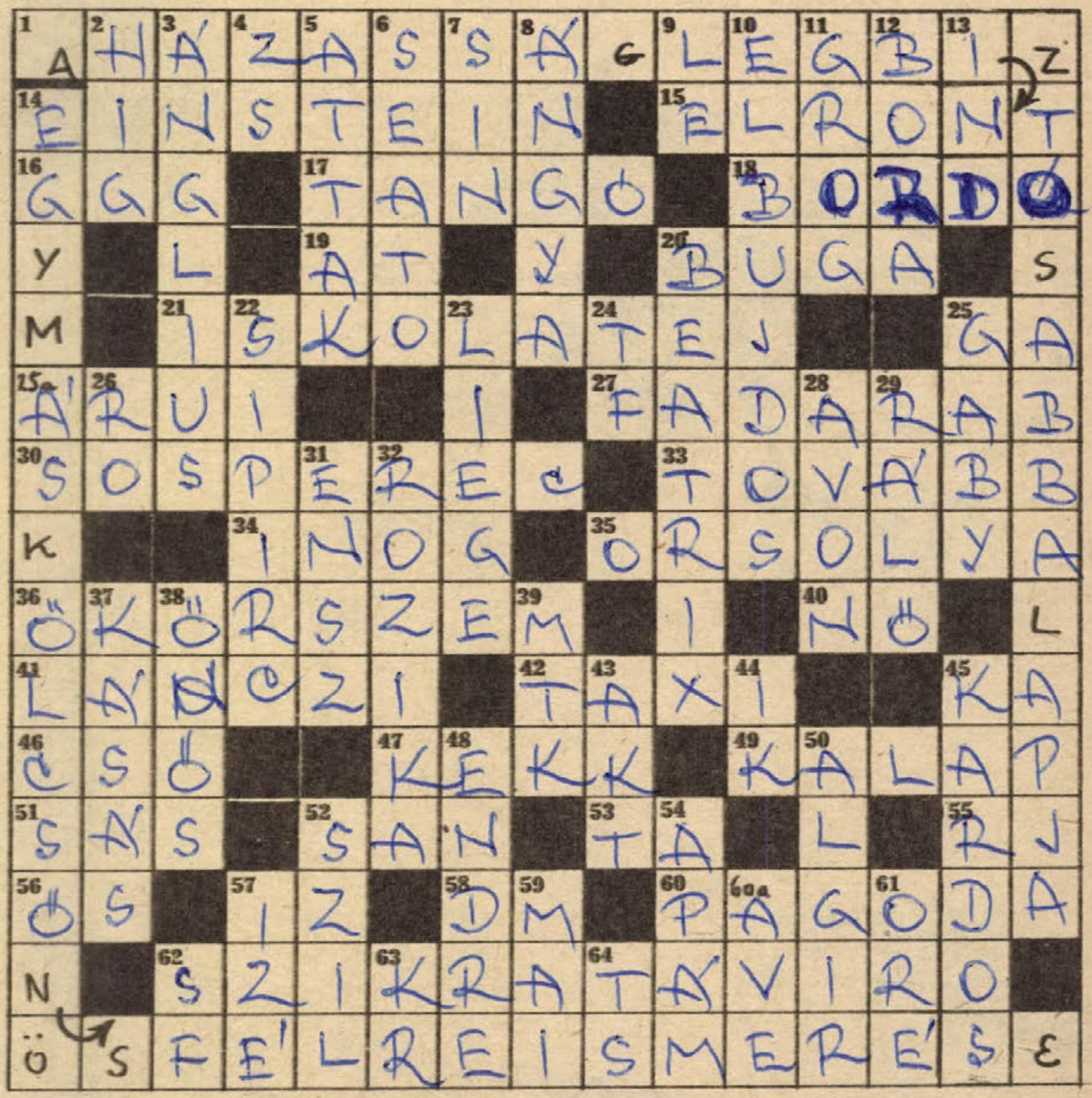
egy fanyar aforizmája található keresztrejtvényünk vízszintes 1 és függőleges 14 soraiban. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb május 9-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

14. A modern fizika egyik megalapozója
15. Használhatatlanná tesz
16. Azonos betűk
17. Lassú társasági tánc
18. A vörös szín egyik árnyalata
19. A. T.
20. Acélból öntött féltermék
21. Diákok délelőtti tápláló itala
25. A gallium vegyjele
25a. „Portékái"
27. Az érzéketlenséget szimbolizáló tárgy
30. Kivált a mozikban honos táplálék
33. Időhatározó is, helyhatározó is
34. Nem áll szilárdan
35. Női név
36. Pici énekes madár
40. Az egyik nem
41. A magyar finánctőke egyik vezéralakja volt (Leó)
42. Bérelhető gépkocsi
45. Kicsinyítőképző
46. Hosszú, henger alakú, belül üres
47. Hetyke, pimasz — ismert idegen szóval
49. A ruházathoz tartozik
51. Vízinövény
52. ... Sebastian
53. A tantál jele
55. R. J.
56. Előd
57. Étel jellemzője
58. Az NSZK pénzének betűjele
60. Indiai templom
62. A mai rádióadók őse

FÜGGŐLEGES

2. Az olcsó hús leve
3. „Angol" — népiesen, tréfásan
4. Kettős mássalhangzó
5. Roham, támadás
6. A NATO délkelet-ázsiai megfelelője
7. Vaspálya
8. A női rokona valakinek
9. Igekötő
10. Bujdosóként távozik, még az „ik" végződést is elhagyta
11. Sok rummal készült angol ital
12. Hideg téli szél
13. Indus
20. Mátyás király második felesége
22. Tréfás elkergetés
23. Város Belgiumban
24. Testnevelési Főiskola
25. A Gabriella név egyik „előkelő" változata
26. R. O.
28. Stratford on ... (Shakespeare szülőhelye)
29. A vadász a vadra
31. Világszervezet
32. Annak a kislánynak a neve, akit a „moziba be" hív az egykori sláger
37. Az olvadó jégpálya jelzője
38. Önző — ritkábban használt szinonimája
39. Sokszor nyert futballbajnokságot
43. Meztelen testet ábrázoló kép
44. I. K.
45. Az erélyes asszony jelzője
48. Több magyar király neve volt
50. Egy afrikai állam fővárosa
52. Fa-fajta
54. A szüleim egyike
57. Ez a szó mindent jelenthet
59. Holnapra tegnapi lesz
60a. Latin üdvözlés
61. O. R. É.
62. S. F.
63. A kripton vegyjele
64. T. S.



SZEGÉNY SZERZŐ PANASZA

című keresztrejtvényünk megfejtése:

Valahányszor üres a nézőtér, mindig az én darabomat adják.

100—100 forintot nyert:

Mikó Zoltán, 7400 Kaposvár, Marx K. u. 5.

Bednárik Tiborné, 4400 Nyíregyháza, Vörös Hadsereg u. 35.

Barabás Nándorné, 1095 Bp. Mester u. 5.

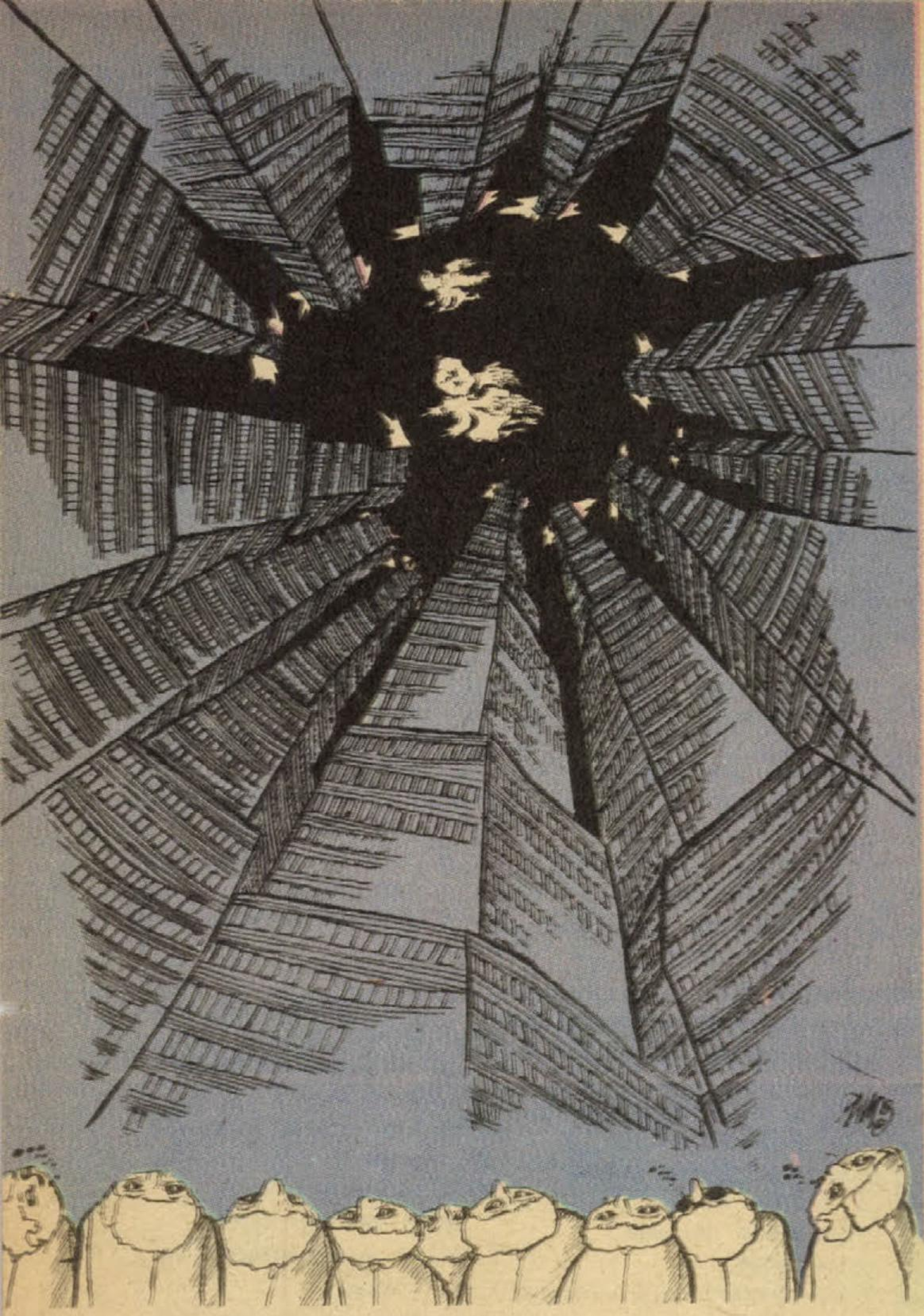
A nyereményeket postán küldjük el.

DALLOS JENŐ:

FAN-TASZ-TI-KUS

A KÖZLEKEDÉS JÖVŐJE: GYALOGOS A HÁZTETŐN





FELHŐKARCOLÓ

A NÖVÉNY TISZTÍTJA A LEVEGŐT





– Ahová nekiütődik az üveg, ott kocsmát nyitunk...

ELIDEGENEDÉS

